

■ **Ylioppilaskylään uusia asuntoja**
Kortepohjaan kohoaa seitsemänkerroksinen talo. Sivu 2

■ **"Tällainen on kotimme"**
Opiskelijat avasivat ovensa Jylkkärille. Sivut 8–11

■ **Afrikan idoli**
Kenialainen tv-tähti päätyi Jyväskylään. Kulttuuri 15

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASLEHTI

ABINUMERO

A close-up portrait of a middle-aged man with short, light brown hair, wearing glasses and a grey sweater. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a blurred red wall with a white horizontal bar.

Mertaranta rauhottui Jyväskylässä

KASVOT 19

Kortepohjaan uusi talo

Rakennustyöt on tarkoitus saada käyntiin maaliskuussa. Ensimmäiset asukkaat pääsisivät uuteen kotiin syyskuun alussa 2010.

KORTEPOHJAN ylioppilaskylään ollaan rakentamassa kokonaan uutta taloa lähes kahdenkymmenen vuoden jälkeen. Huonon kunnan vuoksi tammi-helmikuussa purettavien luhtitalojen G:n ja F:n paikalle rakennetaan seitsemänkerroksinen asuintalo, jonne ensimmäisten vuokralaisten on tarkoitus päästä 1. syyskuuta 2010 alkaen.

Uuden talon myötä Kortepohjan kapasiteetti kasvaa. Uuteen taloon on tulossa 146 asuntoa, joista 120 on yksiöi-

tä, 24 kaksioita ja kaksi kolmioita.

”Yksiöt lisääntyvät ja kaksiot vähenevät, mutta kaksioiden tarjonta vastaa jatkossakin kysyntää”, Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääriäinen** kertoo.

VIIMEKSI varsinaiseen ylioppilaskylään nousivat R- ja S-talot vuosina 1989–1990. Savelaan rakennettiin Vehkakujan talot vuosina 2001–2005.

Valmistuessaan F-kirjaimen kylkeensä saavan uuden talon kustannusarvio on 13–15 miljoonaa euroa. Suurin osa siitä on tarkoitus rahoittaa velalla. Omarahoitusosuudeksi kaavailaan kymmentä prosenttia.

Kyläpäällikön paikkoja tarjolla

Uusien talojen ratkaisusta asukasneuvostossa ei pääse päättämään.

MARRASKUUSSA vaalein valittaville Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvoston neljälle jäsenelle on tarjolla valtaa muun muassa vuokrasta päätettäessä. Esimerkiksi uusien talojen energiatehokkuus on kuitenkin rakennustoimikunnan käsissä.

”Täytyy luottaa siihen, että asiantuntijaryhmän asiantuntemus riittää”, pohtii **Hannu Heikkilä**, joka itse on ollut neuvostossa edaattorijäsenenä Grönionin mandaatilla.

”Ja onhan asukasneuvoston puheenjohtaja **Ville Qvist** toimikunnassa mukana.”

Ylioppilaskunnan sääntöjen mukaan asukasneuvosto vastaa kylän hallinnosta. Sen siis tulee laatia ylioppilaskylän budjetti ja esimerkiksi päättää asuntoloiden järjestyssäännöistä.

Vuosittaisten vaalien kautta asukasneuvostoon valitaan vain neljä jäsentä. Loput viisi valitsee ylioppilaskunnan edustajisto. Lisäksi neuvoston kokouksissa on läsnä kaksi asuntoloiden työntekijöiden nimeämää jäsentä, joilla on länäolo-, puhe- ja esitysoikeus.

ÄKKISELTÄÄN vaikuttaa siis siltä, ettei asukasneuvoston vaaleilla ole juuri merkitystä – tarjolla on neljä paikkaa, ja esimerkiksi vuokrien korotukset ovat usein pakon sanelemia vaikkapa sähkön hinnan noustessa.

”On kyllä totta, että vaalivasta joutuen asukasneuvostoon on hankala päästä”, Heikkilä myöntää.

”Mutta kyllä asukasneuvostolla on juuri niin paljon valtaa kuin se päättää ottaa. Jos neuvosto ei ole aktiivinen, joutuvat virkamiehet päättämään enemmästä.”

HEIKKILÄ ITSE kiittelee nykyisen asukasneuvoston olleen kiitettävän aktiivinen. Hän toivoo hyväksi havaittujen toimintapojen säilyvän myös uudessa neuvostossa ja lupaa olla tukemassa toimintaa siitäkkin huolimatta, että aikoo nyt jättäytyä asukasneuvostosta pois.

”Tarkoitus ei ole jättää ketään yksin”, syksyn kylävaalien järjestämisessä mukana oleva Heikkilä rohkaisee ehdokkuuttaan miettivä.

Työsarkaa riittäisi muun muassa sen varmistamisessa, ettei kylän vanhojen rakennusten kunnossapito jää uusien varjoon.

”Ensi vuoden budjettiin voi silti vielä vanhakin neuvosto vaikuttaa, jos jotain toiveita on, kannattaa ottaa yhteyttä”, Heikkilä sanoo.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Asukasneuvoston asukasjäsenten vaaliin voi ilmoittautua ehdokkaaksi vielä tiistaina 4.11. kello 13 mennessä ylioppilaskunnan keskus- toimistoon Ilokiveen. Vaalin ennakoöänestys Rentukassa 11.11. kello 18–20. Varsinaisen äänestys 18.11. kello 14–20 Rentukassa.

”Tämä on myös kustannuskysymys. Paremmin eristäminen maksaa rakentaessa vähän enemmän, mutta sillä voidaan säästää tulevaisuudessa paljonkin.

Edaattori
Antti Yli-Tainio

”Täytyy muistaa, että meillä on tontti valmiina. Jos se merkitään omaraahoitusosuuteen, kuten voidaan tehdä, silloin ollaan jo hyvän matkaa edetty”, Kääriäinen sanoo.

JYYN EDUSTAJISTO valtuutti loka-kuun kokouksessaan hanketta hallinnoivan rakennustoimikunnan valitsemaan urakoitsijan.

Kääriäisen mukaan tarjouspyynnöt lähtevät marraskuun aikana. Ennen vuodenvaihdetta niitä vertaillaan, ja tammi-helmikuun aikana käydään tarkentavat keskustelut parin, kolmen parhaan urakoitsijavaihtoehdon kanssa.

Kiinteistöpäällikkö korostaa, että suunnittelulla alkaa olla jo kiire, koska urakoitsija on suunnittelussa alusta asti mukana.

”Aikataulussa pitää edetä jo kellon, ei almanakan kanssa.”

Viime kädessä urakoitsijan siunaava JYYn edustajisto saanee rakennustoimikunnan esityksen päätettäväkseen tammikuun kokouksessa. Jos urakoitsija ei jostain syystä edarille kelpaisi, hanke myöhästyisi Kääriäisen mukaan vuodelle.

”Sitä riskiä ei voida ottaa, että se valmistuisi esimerkiksi marraskuun alkuun. Tämä uusi talo saataisiin silloin täyteen, mutta mikä olisi sitten käyttöaste esimerkiksi tuolla DDR:ssä”, kiinteistöpäällikkö kysyy.

TALON SUHTEEN puhuttavat enää lähinnä kysymykset sen energiatehokkuudesta. Lokakuun kokouksen päätteeksi edustajisto hyväksyi Grönionin ponnien, jossa se toivoi saavansa eteen- sä vaihtoehtoisia ratkaisuja talon eristysratkaisuista.

”Suomessa rakennusten energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset ovat ajastaan jäljessä. Tämä on myös kustannuskysymys. Paremmin eristäminen maksaa rakentaessa vähän enemmän, mutta sillä voidaan säästää

Hyvä olo, parempi mieli

Ylioppilaiden terveydenhuoltosäätiö YTHS ja Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta järjestävät marraskuussa jälleen Pidä hyvänä! -hyvinvointiviikon. Viikolla järjestetään lukuisia henkistä hyvinvointia käsitteleviä kaikille avoimia luentoja, mutta myös muutama kurssi, joihin tulee ilmoittautua jo etukäteen.

Muun muassa 17. ja 24. marraskuuta järjestettävän kaverihieronnan kurssin ilmoittautumisaika alkaa jo tänään maanantaina 3. marraskuuta. Samoin viikon Bodybalance- ja Tutustu kuntonyrkkeilyyn -kurssien ilmoittautumisaika alkaa jo kahta viikkoa ennen kurssien alkua. Hyvinvointiviikko huipentuu keskiviikkona 19. marraskuuta Ilokivessä pidettävään Hyvinvointiklubiin.

Arkitehtitoimiston piirustukset talosta ovat vielä niin luonnosvaiheessa, ette lojen paikalle oman, täysin epävirallisen ja sattumanvaraisen seitsemänkerro-

tulevaisuudessa paljonkin”, Grönionin edaattori **Antti Yli-Tainio** perustelee.

Hän uskoo, että edari saa eteensä useamman vaihtoehdon talon eristämistä. Talon rakentamista Yli-Tainiokaan ei kuitenkaan haluta lykätä.

”Asia ehditään päättää, kun se valmistellaan kunnolla.”

Kiinteistöpäällikkö Kääriäisen mukaan rakennustoimikunta kokoontuu kuulemaan Jyväskylän Energian lämpöjohtajan **Marjukka Nuutisen** tietoa energiatehokkuudesta.

YTHS:n sentit siirretään ensi vuodelle

Ylioppilaskunnan jäsenmaksun jyvitys lukuvuoden 2008–2009 osalta on mennyt pieleen. JYY ilmoitti YTHS:n osuuden jäsenmaksusta olevan 38,50 euroa, vaikka todellisuudessa maksu nousi elokuun alussa 38 euroon. Näin ollen JYYn osuus jäsenmaksusta onkin 52,30 euron sijasta 52,80 euroa, eli

kutakin jäsentä kohti JYYn kassaan jää 50 senttiä enemmän. Kun jäseniä tällä hetkellä on noin 12 000, yhteissumma kertyy noin 6 000 euroa.

JYYn taluspäällikkö **Maija Saarnisto** kertoo, että kyse oli inhimillisestä erehdyksestä.

”Kun budjettia tehtiin, YTHS:n maksun odotettiin nousevan 38,50 euroon. Se summa sitten jäi elämään kaikissa asiakirjoissa. Virhe

huomattiin vasta kesällä.”

Saarnisto huomauttaa, että liikaa ylioppilaskunta ei jäsenmaksuja ole kuitenkaan perinyt, sillä edustajisto hyväksyi 90,80 euron jäsenmaksun.

Ylimääräiset sentit käytetään hyväksi ensi vuoden budjetissa. Ne voivat olla JYYn hallituksen puheenjohtajan **Olli-Pekka Koljosen** mukaan tarpeen, sillä YTHS-maksussa on jälleen korotuspaineita.

Juha Korhonen Jylkkärin toimittajaksi

Jyväskylän Ylioppilaslehden toimittajana aloittaa ensi vuoden alussa **Juha Korhonen**, 27. Hän on valmistunut Oulun ammattikorkeakoulusta journalismin koulutusohjelmasta medianomiksi ja viimeistelee parhailaan Jyväskylän yliopistossa journalistiikan maisteriopintojaan.

Korhonen on aiemmin työskennellyt kesätoimittajana muun muassa *Kalevassa*, *Helsingin Sanomissa* ja *Kalajokilaaksossa*.

Korhonen on kotoisin Nivalasta Pohjois-Pohjanmaalta. Hänet esitellään tarkemmin syksyn viimeisessä *Jylkkärissä*.

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan hallitus vahvistaa Korhosen nimityksen torstaina.

13–15 miljoonalla

RIKU SUONIO

toimisto halunnut vielä tässä vaiheessa julkistaa niitä. Näin ollen Jylkkärin visualisti Riku Suonio loihti uuden rakennuksen alta purettavien G- ja F-taloksisen näkemyksensä.

”Hän on varmaan tämän kaupungin ykkösasiantuntija näissä asioissa”, Kääriäinen vakuuttelee.

Laajempi energiaseminaari ei kuitenkaan tällä aikataululla järjestynyt.

TALOHANKKEEN ajoitus on sikäli hy-

vä, että rakennuttajana JYY uskoo hyötyvänsä talouden laskusuhdanteesta.

”Rakennusalalla uusia hankkeita jädtytetään. Alalta vapautuu kapasiteettia, jolloin kulut pysyvät kurissa”, rakennustoimikunnan puheenjohtaja **Ahti Ruoppila** ennusti JYYn edustajiston ko-

kouksessa lokakuussa.

”Suhdannelanteesta voidaan ottaa hyöty irti, ja se näkyy lopullisessa vuokratasossa”, Ruoppila lupaili.

Uuden talon asunnot jaettaneen aikanaan samanlaisella arvonnalla kuin Vehkakujankin kämpät. Näin kaikki

asukkaat ovat haettaessa tasa-arvoisessa asemassa, eivätkä esimerkiksi Kortepohjassa asutut vuodet vaikuta valintaan.

liro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

KYSYN VAAN

Kyttääkö Koas huumeikämpiä?

HÄMEENLINNAN hallinto-oikeus näpäytti Hämeen ammattikorkeakoulua, joka oli potkinut pois amk:n ja Hämeen ammattinstituutin asuntolasta kolme keskiasteen oppilasta näiden kieltäytyttyä huumeetitestistä. Kun asuntolanhoitaja haistoi ”huumeen hajua”, täysi-ikäiselle kolmikolle tarjottiin mahdollisuus todistaa syyttömyytensä testin avulla, mutta nämä kieltäytyivät.

Oikeuden mukaan koulu puuttui opiskelijoiden henkilökohtaiseen koskemattomuuteen perusteetta. Näyttöä huumeista ei poliisin tutkimuksissa saatu.

Ovatko oppilaat jo palanneet asuntolaan, asuntolanhoitaja Leena Karonen?

”Opiskelijat eivät nyt asu asuntolassa työharjoittelujakson takia. Heidän on tarkoitus palata kouluun marraskuussa, mutta tois- taiseksi he eivät ole hakeneet asuntoa.”

Asuntolan vapaa-ajanohjaaja Auli Aalto, kuinka kauan säännöt ovat mahdollistaneet huumeetestit?

”Asuntolalle tehtiin päihdeohjelma vuonna 2006, mikä kuuluu varmaankin tapoihin kaikissa oppilaitoksissa. Sääntöjä on päivitetty viimeksi elokuun alussa.”

Onko Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö suunnitellut huumeetestejä, toimitusjohtaja Matti Tanskanen?

”Ei ole. Testeille ei ole tarvetta. Emme ole asuntola, vaan tarjoamme opiskelijoille koteja. Omassa kodissaan kukin on kuningas, se on koskematon alue.”

Aiheuttavatko lailliset tai laitottomat päihteet ongelmia Koasin asunnoissa?

”Ei huumeiden tai muiden päihteiden käyttö eroa opiskelija-asunnoissa muista asunnoista. Ongelmat tulevat tietoomme siinä vaiheessa, kun viranomaiset ilmoittavat niistä. Esimerkiksi tuli on ottanut yhteyttä, jos joku on postittanut opiskelijalle huume- lähetyksen. Nämä asiat kuuluvat kiinteistön omistajalle vasta siinä vaiheessa, kun niistä aiheutuu vahinkoa tai ongelmia.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

NÄKÖKULMIA

pääkirjoitus

3. marraskuuta 2008

Solukoteja unohtamatta

reuna
huomautus

Niina Karling

Turvallisuusuhka

LUKIOLAISPOIKA näyttää tupakan jättämiä arpia rinnassaan. Hän on 16-vuotias ja hänet on juuri vapautettu vankilasta puolen vuoden pidätyksen jälkeen. Syytteitä ei pitkällisten tutkimusten jälkeen nostettu.

Moni muu on edelleen sellissä. Israelin armeija on pidättänyt Al Khaderin kylässä Länsirannalla viimeisen viikon aikana useita nuoria palestiinalaismiehiä, osa heistä on alaikäisiä. Lisäksi sotilaat ovat vierailleet monena päivänä kylän koulujen porteilla.

Tyttökouluihin sotilaat eivät yleensä mene sisälle, poikakouluihin menevät. Syy sotilaiden vierailuihin on kylän ohi kulkeva israelilaisille tarkoitettu moottoritie, jolle joku on sotilaiden mukaan heitelty kiviä.

17- ja 21-vuotiaita poikiaan kotiin odottava äiti kertoi, ettei voi peloltaan nukkua. Sotilaat hakivat pojat keskellä yötä. Vanhemmillä ei ole mahdollisuutta päästä tapaamaan heitä, eikä pidätyksen kestosta ole tietoa. Pojat ovat armeijan mukaan turvallisuusuhkia.

KYLÄSTÄ ON viety aiemmin tänä vuonna myös tyttöjä. Edelleen pidätettyinä ovat 17-vuotiaat serkkuset Salwa ja Sara, jotka vietiin kodeistaan kesäkuussa. Salwan vanhemmat eivät päässeet kahteen kuukauteen katsomaan tyttärtään. Nyttemmin äiti on tavannut tyttärensä viidesti. Pidätyksen syy: turvallisuusuhka (security case).

Tarkkaa syytä pidätykseen ei tiedä edes tyttöjen asianajaja. Pari viikkoa sitten ilmoitettiin, että tyttöjen pidätystä jatketaan kolmella kuukaudella. Oikeudenkäynnistä ei ole tietoa. Salwan vanhemmat ovat huolissaan siitä, kuinka lukion viimeisellä luokalla olevan tyttären ylioppilaskirjoitusten käy. Ne kun lykkääntyvät tyttären ollessa koulun penkin sijaan sellin punkalla. Vanhempien mukaan Salwa ei ollut poliittisesti aktiivinen, kunhan opiskeli.

Pidätyksen jälkeen Salwan isä ei ole nukkunut ja kuusivuotias pikkusisko pelkää kaikkia israelilaisia, erityisesti sotilaita. Perhe toivoi, että pidätys olisi loppunut lokakuussa. Tieto sen jatkumisesta on tehnyt kaikista toivottomia.

Kyläläiset totesivat pidätysten ja yöllisten etsintöjen olevan osa Länsirannalla asumista. Arkipäiväisyys ei kuitenkaan vähennä niiden pelottavuutta.

Kirjoittaja on Jyväskylän yliopiston journalistiikan opiskelija, joka toimii syksyn vapaaehtoisena ihmisoikeustarkkailijana Länsirannalla Kirkkojen maailmanneuvoston EAPPI-ohjelman kautta. EAPPI-vapaaehtoisten esittämät mielipiteet ovat henkilökohtaisia eivätkä välttämättä edusta EAPPI-koalition (Kirkon Ulkomaanapu, Ortodoksisen kirkon ulkomaanapu Ortaid ja NNKY-liitto ry.) näkemystä.

JYVÄSKYLÄN
YLIOPPILASLEHTI

Opinkivi, 1 kerros, huoneet 119 – 120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi
Faksi (014) 260 3928

Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Iiro-Pekka Airola**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Riku Suonio** (kannen kuvitus)
010 423 4511, sivari@jyy.fi

Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoke, puh (06) 418 6750. ISSN 0356 – 7362.

Ensimmäinen kotini oli yksiö. Jaoin kämppikseni kanssa omakotitalon yläkerran laitakaupungilla – kämppis asui olohuoneessa, minä keittiössä. Sinne mahtui pöydän lisäksi sänky ja kirjapino. "Minusta on mahtavaa, suorastaan romanttista asua näin askeettisesti", sanoin kaverilleni.

Rappioromantiikkaa jaksaa kuitenkin vain hetkisen. Sitten alkaa kaivata omaa tilaa, rauhaa ja sitä, ettei asuisi biojäteastian vieressä. Opiskelijalla on kuitenkin harvemmin varaa valittaa asumisolostaan, ihan kirjaimellisesti. Toki asumislisän turvin jonkinlaisen katon päänsä päälle saa – ainakin, jollei etsi vapailta markkinoilta. Tai jos ei halua asua korkean vuokratason kaupungeissa. Siis siellä, missä yliopistot usein ovat.

Lisäksi vuokrat tuntuvat koko ajan vain nousevan: Tilastokeskuksen mukaan huhti-kesäkuussa luukustaan sai pulittaa nelisen prosenttia enemmän kuin aiemmin. Seuraavan kerran tilanne tarkistetaan tämän viikon lopulla. En usko, että hintakehi-

tyksen huomataan kääntyneen alaviistoon.

Onkin hieno asia, että ylioppilaskunta on päättänyt rakentaa Kortepohjaan lisää asuntoja. Uuteen kerrostaloon tulee suunnitelmien mukaan paljon yksiöitä, mikä lohduttaa varmasti esimerkiksi niitä, joilla on gradu kesken, mutta joiden nykyisellä kämppiksellä on edelleen elämää.

Toivoa sopii kuitenkin myös, ettei Kortepohjan vanhojen asuntojen kunnossapito jää uusien talojen alle. Ainakin

” Ensimmäistä omaa kotiaan haikaileva haluaa usein uuteen yksiöön ja ylioppilaskylän soluista nirsoillaan. Se ei ole ihme.

osassa asuntoja tunnutaan kärsivän vuorin vedosta ja kylmyydestä ja vuoroin huonosta huoneilmasta.

Ensimmäistä omaa kotiaan haikaileva haluaa usein uuteen yksiöön ja ylioppilaskylän soluista nirsoillaan. Se ei ole ihme, kun kauharinoissa kummajaiskämppis kuorrutetaan tunkkaisella minihuoneella.

Sitten keittiöhuoneeni olen muuttanut seitsemän kertaa. Asunnot ovat vaihdelleet juron klarinetistin kanssa jaetusta alle 20 neliön huoneesta omaan yksiöön. Sitä, kummasa asuminen on opettanut enemmän, ei liene hankala arvata. Jo siitä syystä soisi, että uusien yksiöiden lisäksi myös vanhoihin tuttuihin DDR-soluihin saataisiin houkutelua asukkaita – eikä vain rappioromantiikan vuoksi.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

Wallinheimo painoi outoja nappeja

Tuore kunnanvaltuutettu **Sinuhe Wallinheimo** (kok.) kertoo joutuneensa painamaan outoja äänestysnappeja kaupunginvaltuuston kokouksessa.

”Politiikot saivat mielipiteitä ennen valtuustokokouksia ja niiden jälkeen. Meille sanottiin vain, että äänestäkää näin, se on teidän parhaaksenne. Kukaan ei kieltäytynyt, enkä itsekään arvannut sanoa ei”, Wallinheimo sanoo.

JYPin maalivahti haluaa kertoa koke-

muksistaan, koska hän tuntee huolta kunnallisen päätöksenteon äänestyskulttuurista.

Hän korostaa luottaneensa täydellisesti hänelle annettuihin ohjeisiin ja kysyneensä ennen äänestämistä, onko kyseessä turvallinen mielipide.

”Samalla tavalla luotan ryhmänjohtajaan. Jos hän minulle jotain sanoisi, olisin saletti, että kyse on politiikassa sallitusta mielipiteestä.”

Totisuuden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

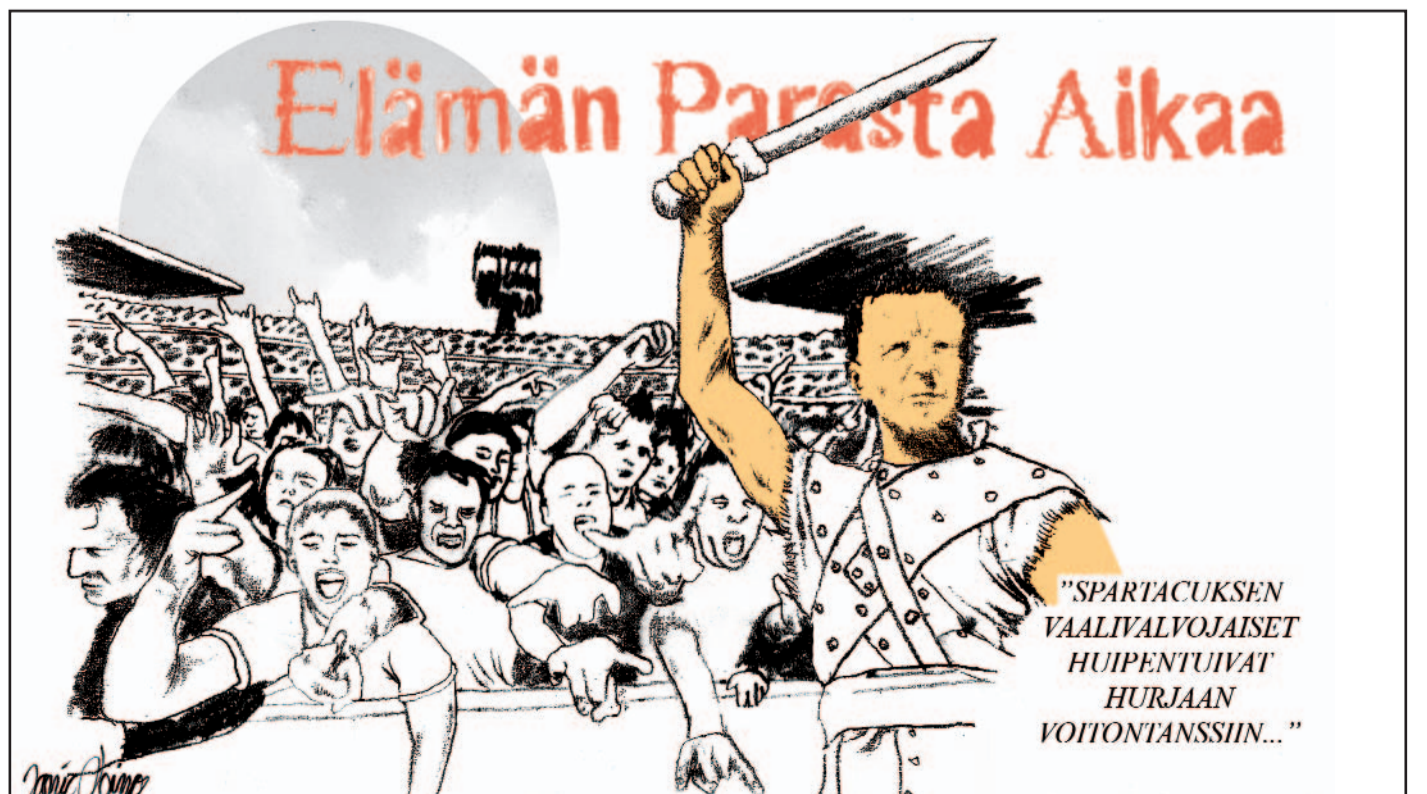
TOIMITUS SUOSITTELEE

KUIVAT KENGÄT (asuste).
Märät haisevat.

KYYNISYYS (asenne).
Pessimisti ei tule pettymään.

AJOISSA OLEMINEN (kellon käyttö).
Jatkuva myöhästely alkaa pitemmän päälle potuttaa, varsinkin jos se tapahtuu aina matkalla juna-asemalle. Vaikka juoksemalla ehtisikin, penkille istuessa pukkaa valtava jälkihiki. Se ei ole kivaa.

” Ei mitään keskustaa, vaan kunnon juntimeininkiä!
 Keskustanuori vaatii muutosta yökerho Luxin tupakkaterassilla.
 (Suomen Kuvalehti 24.10.2008)

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Myös YTHS auttaa lapsettomia

Hyvä nimimerkki Lapseton, kirjoitit *Jyväskylän Ylioppilaslehdessä* 12/2008 kipeästä asiasta otsikolla Ilman lasta toiveista huolimatta.

Lapsettomuus on hyvin henkilökohtainen asia, joka koskettaa yhä useampaa aikuista. Tahattomasta lapsettomuudesta kärsii joka kuudes pari jossain elämänsä vaiheessa. Nykyään lapsettomuuden hoitomuodot ovat kehittyneet ja niiden tulokset parantuneet huomattavasti. Klinikoiden ja sairaaloiden asiakkais-

ta 70–80 % saa lopulta toivomansa lapsen, kun kaikkia käytettävissä olevia lapsettomuushoitoja on käytetty.

Lapsettomuustutkimukset käynnistetään noin vuoden yrittämisen jälkeen. Esitietojen perusteella (esimerkiksi amenorrea eli kuukautisten puuttuminen tai yli 35-vuoden ikä) tutkimukset voidaan aloittaa aiemminkin. Yleislääkäri selvittää esitiedot ja toteuttaa parin alkututkimukset, joiden perusteella hän lähettää keskussairaalan erikoispoliklinikalle.

YTHS toimii tässä asiassa kuten muukin perusterveydenhuolto kunnissa: tekee perustutkimukset ja alkukartoitukset ja lähettää sen jälkeen keskussairaalan poliklinikalle jatkotutkimuksiin – ja hoitoon.

Jos joku haluaa, niin hän voi halutessaan itse hakeutua yksityissektorille tutkimuksiin ja hoitoon omalla kustannuksellaan.

Pirjo Paajanen

Terveyspalveluyksikön johtaja, ylilääkäri
 YTHS Jyväskylä

GALLUP

Millainen on hyvä opiskelija-asunto?

Kaisa Rajala

Lyseon lukion abiturienti:
 ”Tietenkin suhteellisen halpa ja hyvällä paikalla lähellä koulua. Ja toimiva.”

Hilla Hoskonen,

Lyseon lukion abiturienti:
 ”Siisti ja toiminnallinen. Jos se on toiminnallisuudeltaan hankala, se aiheuttaa ylimääräistä päänvaivaa.”

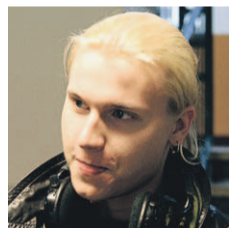

Joel Konttinen,

Lyseon lukion abiturienti:
 ”Ei sellainen, millaisia Koasin kämpät yleensä ovat, eli kuollut. Ei rauhatonta naapurustoa, ’opiskelija-rauhattomuutta’ saa kyllä olla.”

Mikko Komi,

Lyseon lukion abiturienti:
 ”Halpa, hyvät kulkuyhteydet. Kävely- tai pyöräilymatkan päässä oppilaitoksesta. Rauha on tärkeä asia, että aamulla jaksaa mennä luennoille.”

Tuure Kinnunen,

Lyseon lukion abiturienti:
 ”Siedettävän etäisyyden päässä oppilaitoksesta. Rauhallisella seudulla, jossain Keltinmäessä ei välttämättä saa nukkua öitään rauhassa.”

IRTOKUVA

RIKU SUONIO

Seminaarinmäelläkin osallistuttiin 21. lokakuuta kahvinjuonnin maailmanennätykseen. Maailman suurin Reilun kaupan kahvitauko -tapahtumaan osallistui Jyväskylässä 387 ja koko maassa 51 754 ihmistä. JYYn osuus palkittiin parhaana koulussa järjestettynä kahvitaukona.

Oikaisut

Edellisen *Jylkkärin* (12/08) Kysyn vaan? -palstalla käsiteltiin Sampro-nimisen yrityksen graduvalmennusta. Jutussa ker-

rottiin haastateltavan nimeksi Sampo K. Koskinen, vaikka herran nimi on **Sampo K. Saarinen.**

Jylkkärin kaupunkinumerossa (11/08) olleessa tanssiteatteri Krampista kerto-

nessa jutussa Krampin perustamisvuosi oli myöhentynyt. Kramppi perustettiin osaksi Jyväskylän työväenteatteria jo vuonna 1996. Itsenäiseksi tanssiteatteriksi se irtautui 2003.

JYY PÄÄ

Intercultural emotions

TALKING ABOUT intercultural experiences and the emotions related to them fascinates me because I have lived abroad altogether for four years, in two different countries. I have gone through culture shocks and reverse culture shocks and experienced all sorts of puzzling emotions.

The strongest feelings from an intercultural aspect are usually related to moving to different countries, the process of adaptation – or then having intercultural relationships. I don't know if you have ever dated someone from a foreign country, but I have. It definitely caused several problems and conflicts, but at the same time it was very enriching and inspiring.

Now that I think about it later, I understand that I was in fact more in love with the cultural difference than with the guy. It was nice to marvel at new things and thoughts, explore a

new culture through someone, learn the nuances of a different language, and so forth.

Once the charm of novelty changed into the mundane, however, I realized that the guy was nothing but ordinary. It was the exoticism of the new culture I had fallen for. I think the same happened also vice versa: the guy seemed more thrilled about Father Christmas than about me.

ANYWAY, coming to a new country, encountering new people and trying to adapt is rarely simple. The process of settling in is usually full of distinct emotions. At times you love your new life style; at other times you loathe the way those weird people speak or behave, and you feel like a complete stranger. When it comes to my experiences about moving abroad, I have got two very different examples. The other one

was easy, the other one was not. The other time I was over the moon, the other time I was very much lost.

From here we can already see that the adaptation process is very unique for everyone. What is sure though, is that everyone experiences some sort of strong feelings while moving abroad. Returning home is rarely neutral or emotionless either, but about that I have already written a Master's thesis, so I'll spare you this time.

All in all, from the international experiences, both good and bad, one always learns a lot and undergoes personal growth. The feelings might vary between euphoria and a deep crisis, which definitely is overwhelming, but in the long run the experiences develop the person to a great extent.

I HAVE now safely returned to Finland but

these intriguing and enriching international experiences got under my skin and made me search for a job in the intercultural field. That's why I'm the Secretary of International Affairs at the Student Union now. We should all be proud of the international campus that we have – we don't have to go far to look for multicultural encounters and to learn about different ways of life.

AND WELL, okay, I have to admit that now that I'm about to get married to a Finnish guy, I still sometimes feel like we're from completely different cultures. Sometimes the cultural differences just are even nearer than we realize...

The writer is JYY's Secretary of International Affairs.

Jenni Ikonen

Toimivaa maailmanparannusta

YMPÄRISTÖVALIOKUNNASSA pohditaan. Edellinen pyörähuoltotempaus houkutteli niin paljon opiskelijoita, että osa joutui tuntien jonotuksen jälkeen taltuttamaan pyöränsä kotiin huoltamattomana. Myös Ilokiven kirpputoreille ja ylioppilaskylässä viime keväänä avatulle kierrätyspiste Kierukalle on kysyntää enemmän kuin ehditään tarjota.

”Ympäristöasiat koskettavat jollain tavalla jokaista alaan katsomatta”, valiokunnan puheenjohtaja **Jonna Niiniaho** muotoilee. Kokouspöydän ympäriltä löytyykin paitsi biologeja myös ainejärjestöjen ympäristövastaavia ja muita järjestöaktiiveja.

Niiniahon mukaan valiokunnassa parasta on, kun toimiva ympäristöstävällinen ratkaisu saadaan toteutumaan. Ahkerassa käytössä ovat esimerkiksi valiokunnan muoviastiat, joita voi lainata ylioppilaskunnan keskuustoimistolta. Myös kerran kuussa lähituotteita tilaavassa luomuruokapiirissä pyörii kymmeniä aktiiveja.

Valiokunnan vuoden 2008 ympäristökilpailu JYY:n alla toimiville järjestöille

päätyi juuri. Parhaiten ympäristönsä huomioineet saavat vuodeksi käyttöönsä ympäristömerkin, josta on hyötyä esimerkiksi yleisavustuksia haettaessa.

VALIOKUNNASSA lentelee ideoita, eikä puheenjohtaja tyrmää suorilta radikaalimpiakaan ehdotuksia. Tässä porukassa ei pelätä maailmanparantajan mainetta, valmiita ollaan iskemään vaikka yliopiston vessoihin muistuttamaan kohtuullisesta käsipaperinkulutuksesta.

Ympäristövaliokunta kannustaa ympäristötekoihin osallistumalla myös muiden järjestämiin tapahtumiin. Suunnitteilla on muun muassa energiansäästötempaus Kortepohjassa ja kevätlukukaudella toteutuva kestävä kehityksen keskustelutilaisuus.

Piia-Maria Vidgren

PASKA KOTISEUTU

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Kan ja haa liitte rautanauloja?

KU KERTOO, että asuu Kristiinankaupungis, kaikki kysyy ekanä, onko se siellä Mikkelin lähellä.

No ei oo, ku siellä on Ristiina. Kristiina on ihan toisella puolella Suomea, meinaan Vaasan ja Porin välis. Molempiin on sata kilsaa ja Seinäjoelle satakaksykttä.

Nykku te tiedätte, missä se on, ni mä voin kertoa, mitä siellä on. Paljo ruottalaisia. Tai ei ne ruottalaisia oo, vaan suomenruottalaisia, mutta kummiski Kristiinassa puhutaan enemmän ruottia ku suomea. Ja sillonki, ku siellä puhutaan suomea, siihen sekotetaan ruottia. Ku mä olin kesätöis rautakauppas, yks asiakas tuli kysyyn, että ”Kan ja haa liitte rautanauloja?”. No men totta kai du kan haa.

Kristiina on kiva kesäkaupunki, niinku yheksänkytäviis prosenttia Suomen kaupungeista. Ku siellä on kesämarkkinat, ni kaupungin väkiluku kymmenkertastuu kolmeks päiväks – ainaki sillä festarilaskutavalla, jossa yks tyyppi on kolme tyyppiä. Sitte heti seuraavana viikonloppuna siellä on kuuskytälukutapahtuma, jossa esiinty kerran Kirkaki ku se eli vielä.

Kristiinaa sanotaan idylliseks pikkukaupungiks. No, onhan siellä meri ja vanhoja puutaloja, mutta ei paljo auta, ku ei oo töitä. Kristiina oli yks vaihtoehto kuudennessä ydinvoimalan sijoituspaikaks, mutta paskat sitä sinne otettu, ku olis pilannu idyllin.

Kristiinassa on kaks baaria, joista toises ei oo lämmitystä ni se ei toimi ku kesällä, ja toinen on menettäny viinanmyyntiluvat jotain kolme kertaa viimeisen neljän vuoden aikana. Ni, ja on siellä paikallislehtiki, Suupohjan Sanomat. Niitten kovimpia uutisaiheita on näin syksysin sellaset jättikokoset kikkelin muutokset perunat ja porkkanat.

Pekko-Joonas Rantamäki

Kirjoittaja on joskus puhunut ruotsia, mutta unohtanut kielen välittelysään Kristiinankaupungissa käyntiä.

RIKU SUONIO

Mummopyörä houkuttaa voroja

RIKU SUONIO

Jyväskylässä varastetaan 700 pyörää vuodessa, suurin osa ruutukaava-alueelta.

KUN Piia Matikainen muutti kaksi vuotta sitten Jyväskylään opiskelemaan, paikallinen tuttava varoitti heti pyörävarkaista. Matikainen ei uskaltanutkaan tuoda mummoltaan saamaansa perintöpyörää mukanaan vielä viime vuonna.

Kun kakkospyöräksi ostettu halpapyörä sitten hajosi, perintökalleus piti tuoda kaupunkiin. Ei kestänytään kuin vähän toista kuukautta, kunnes se eräänä lokakuuisena viikonloppuna oli varastettu kotipihaan, Keskuskadulta.

”Se oli ihan perinteinen mummopyörä, mustaksi maalattu. Mutta se oli mummolta saatu, ja hän on nyt kuollut. Itkin koko päivän, kun huomasin, että se oli viety”, Matikainen harmittelee.

FINANSSIALAN keskusliiton mukaan pyörävarkaudet ovat vähentyneet Suomessa selvästi: ilmoituksia varastetuista pyöristä tehtiin kymmenen vuotta sitten yli 15 000, nyt koko maassa noin 8 000. Poliisin mukaan Jyväskylässä varkauksien määrissä ei ole viime vuosina juuri ollut heittoa. Luku vaihtelee 700 molemmin puolin. Tavalline pyörävarkaus tapahtuu yöaikaan ruutukaava-alueella. Vanhempi konstaapeli **Timo Martin** Jyväskylän poliisista kertoo, että varkaita houkuttavat erityisesti opiskelijoiden käyttämät mummomallin pyörät. Niillä poljetaan esimerkiksi ravintolasta kotiin ja hylätään sitten.

Toisaalta ansaintataroituksessa vietään myös hyväkuntoisia maastopyöriä. Ammattimaisesti toimivia liigoja ei Martinin mukaan kaupungissa ole tavattu vähään aikaan.

MATIKAISEN pyörä oli pihalla lukittuna vaijerilukolla, mutta tämä ei ollut varasta pysäyttänyt. Martin neuvookin panostamaan muutaman kymmenen euroa

Journalistiikan opiskelijalta Piia Matikaiselta vietiin isoäidiltä saatu perintöpyörä. Vaijerilukko ei varasta estänyt.

kunnolliseen lukkoon. Vaijerilukon hajoittamiseen kun ei tarvita edes kummoisia työkaluja.

”Lisäksi pyörä kannattaa lukita aitaan, tolppaan tai muuhun rakenteeseen”, hän opastaa.

Varastetun pyörän löytämisessä helpottaa, jos on ottanut rungon numeron itselleen ylös.

Martin kehottaa pyöränsä menettäneitä

opiskelijoita myös vierailemaan poliisin löytötavaravarastolla Urhonkadulla. Sieltä kadonneen pyöränsä voi vielä löytää. Martinin mukaan ihmiset käyvät harvoin etsimässä pyöriään. Siitä kertoo jo sekin, että vuosittain poliisin huutokauppaan päättyy parisataa fillaria, joutokassa paljon mummopyöriä.

Jarno Hartikainen

Jyrocksai tutun projektisihteerin

RIKU SUONIO

Ministeriön apuraha tuo Jyrockiin venäläisiä rokkareita.

JYYN kulttuurivaliokunta on valinnut Jyrocksin projektisihteeriksi **Johannes Lintusen**. Homma on 27-vuotiaalle ”musiikin sekatyömiehelle” jo edellisvuodesta tuttu, joten Jyrockia jatketaan tutuun kuvioon.

”Tänä vuonna tosin olemme saaneet opetusministeriöltä 6 000 euron apurahan, jonka turvin on tarkoitus hommata festareille venäläisiä rock-yhtyeitä”, Lintunen kertoo.

Kuten aikaisemminkin, huhtikuussa järjestettävä Jyrocks haluaa tuoda esiin uusia nousevia yhtyeitä. Siksi mi-

tään kiinnityksiä ei vielä ollakaan tehty, vaan Lintunen aikoo rauhassa katsella muun muassa sitä, mitä levyjä julkaistaan.

Muun muassa artistivalintoihin pääsee vielä vaikuttamaan, sillä festivaalia varten kerätään vapaaehtoisten työryhmä.

”Kiinnostuneita on ollut paljon aiemminkin, ja viime vuonna työryhmä saatiin kokoon helposti. Tarkoitus on keskustella muun muassa siitä, ketä festareille halutaan soittamaan.”

Festarien aikana työryhmä pääsee myös käytännön töihin, vaikkapa järjestyksen valvojaksi, mikäli järjestysmiestit löytyvät.

Ylioppilaskunnan järjestämä kaksipäi-

Johannes Lintunen.

väinen festivaali pidetään Ilokivessä 17.–18. huhtikuuta.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Jyrocks-työryhmä kokoontuu ensimmäisen kerran Ilokiven takaosassa 11. marraskuuta kello 16 alkaen.

Jääkiekko on SM-liigassa Hockey Catsin verkkoa vartioivalle Lisa Davisille tärkeysjärjestyksessä toinen. Opinnot liikunnalla ovat nousseet kiekkouran edelle.

Kiekkokissojen liimanäppi seuraa isoäitinsä jälkiä

Vajaat kolme vuotta sitten jääkiekkomaalivahti Lisa Davis oli ehdolla Yhdysvaltojen olympiajoukkueeseen. Hyvin mennyt kausi ja unelma Toronton olympiajäistä tyssäsi kuitenkin sairasteluihin.

”SILLOIN VUONNA 2006 olisi ollut sauma päästä kisoihin. Nyt paikka olympiajoukkueessa on paljon kauempana, enkä enää haaveile siitä”, Davis kertoo hieman apeana.

Pian hymy palaa kasvoille. Vanhaa asiaa on turha murehtia.

Davis muutti Jyväskylään parisen kuukautta sitten ja aloitti liikuntabiologian opinnot kansainvälisessä maisteriohjelmassa.

Opiskelu on asetettu kiekkouran edelle, sillä naismaalivahtina on mahdollonta elättää itseään Suomessa. Tai oikeastaan missään muuallakaan.

SM-liigassa Jyväskylän Catsin verkkoa vartioivalle Davisille jääkiekko on edelleen tärkeä osa elämää, mutta suhde urheilemiseen on muuttunut.

”Täällä pelaaminen on hausempaa, kun ei ole niin paljon vastuuta ja paineita. Yhdysvalloissa koulun ja jääkiekon lisäksi ei ollut aikaa muulle elämälle.”

Davis on asunut Suomessa muutaman viikon, mutta pohjoismainen elämänrytmi oli entuudestaan tuttu. Bostonin yliopistosta pyydetty vapaavuosi on venähtänyt reilusti ylimittäiseksi. Davisin reitti on kulkenut Norjan kautta Ruotsiin ja sieltä edelleen Suomeen. Idea muuttamiseen ei tullut tyhjästä, sillä Davisin isoäiti on ruotsalainen.

Työlupahankaluuksien takia visiitti Norjassa jäi parin kuukauden mittaiseksi, mutta Ruotsin Växjössä vierähti pari vuotta. Siellä asuessaan hän kuuli Jyväskylän opiskelupaikasta ja päätti tarttua tilaisuuteen.

”Pidän paljon Pohjoismaista. Ihmisiä on vähemmän, joka paikkaan pääsee pyörällä, eikä elämä ole niin stressaavaa.”

Ensitutuntuman mukaan suomalaisyliopiston opiskelutahti ei ole yhtä tiivis kuin Yhdysvalloissa. Muuten erot maiden yliopistojen välillä ovat vähissä, yhtä käytännön seikkaa lukuunottamatta.

”Täällä täytyy aina etsiä rakennus, missä luento pidetään. Yhdysvalloissa luennot olivat aina samassa paikassa.”

YHDYSVALTALAISELTA on tietysti kysyttävä mielipide presidentinvaaleista.

”En halua puhua politiikasta, koska sitten joku aina suuttuu”, Davis nauraa, mutta kertoo hetken päästä uskovansa

” Yhdysvalloissa koulun ja jääkiekon lisäksi ei ollut aikaa muulle elämälle.

Lisa Davis

Barack Obaman voittoon.

”Varsinkaan Euroopassa kukaan ei halua nähdä republikaaneja vallassa viime vuosien tapahtumien takia.”

Vaaleihiuksista Davisia ei arvaisi ul-

komaalaiseksi ulkonäön eikä mielenkiinnon kohteiden vuoksi. Hän juttelee enemmän Euroopasta ja Suomesta kuin synnyinmaastaan.

JOS KISOISSA pitää valita suosikki, onko se USA, Suomi vai Ruotsi?

”Hankala kysymys! Voinko sanoa sekä Suomen että Ruotsin? Naisissa kannustan Ruotsia, koska sen maajoukkueessa on monta tuttua pelaajaa Ruotsin vuosil-tani. Ehkä haluan vain nähdä hyvän otte-lun”, Davis pyörittelee.

Sydän sykkii Ruotsille hieman voimakkaammin ehkä siksi, että Davisin poikaystävä asuu siellä. Tulevaisuudessa Ruotsi onkin parin todennäköisin asuinpaikka.

”Myös Suomi on vaihtoehto, mutta sitten pitäisi oppia puhumaan suomea.”

Lähikuukaudet saattavat nostaa Suomen pisteitä, sillä viime talvena Ruotsin eteläosissa satoi vain vettä. Davis kaipaa jo kovasti lunta.

Juha Korhonen

JJK-vahti lähti juhlahumusta Espanjaan

LIIKUNTAJOHTAMISEN maisteriohjelmassa opiskelevan Mihály ”Misi” Szeróvayn jalkapallokausi päättyi villiin voitontanssiin Harjun kentällä. Osa JJK:n pelaajista juhli historiallista nousua Veikkausliigaan yli viikon, mutta Szeróvayn piti lopettaa bileet parin päivän jälkeen.

Unkarilainen Szeróvay lähti nousun jälkeisenä tiistaina opiskelijavaihtoon Espanjaan.

Vuosi sitten yliopisto-opinnot Jyväskylässä aloittanut Szeróvay saapui Suomeen hyvämaineisen koulutuksen

perässä. Samalla hän pyysi näyttöpaikkaa JJK:sta.

Maalivahtiosastolle täydennystä kaivannut seurajohto huomasi tulokkaan kyvyt ja tarrasi kiinni unkarilaiseen. Tänä vuonna Szeróvaysta tuli tärkeä pala JJK:n menestyskautta, ja hänet nähdään seurassa myös ensi kauden liigaot-teluissa.

MITEN VALMENTAJA suhtautui vaihto-opintoihin?

”Hän hyväksyi tilanteen, koska tietää että opinnot ovat minulle tärkeitä.

Tietysti minun pitää silti harjoitella myös täällä”, Espanjasta sähköpostilla tavoitettu Szeróvay kertoo.

Helmikuussa Jyväskylään palaava Szeróvay toivoo saavansa maisterin paperit keväällä. Vierailu Suomessa jatkuu silti pidemmälle.

”Kun saavuin Suomeen, ajattelin, etten missään nimessä jää tänne opintojen jälkeen. Ajatukseni muuttuivat, kun opin tuntemaan ihmisiä ja maata. Kaikki on mahdollista.”

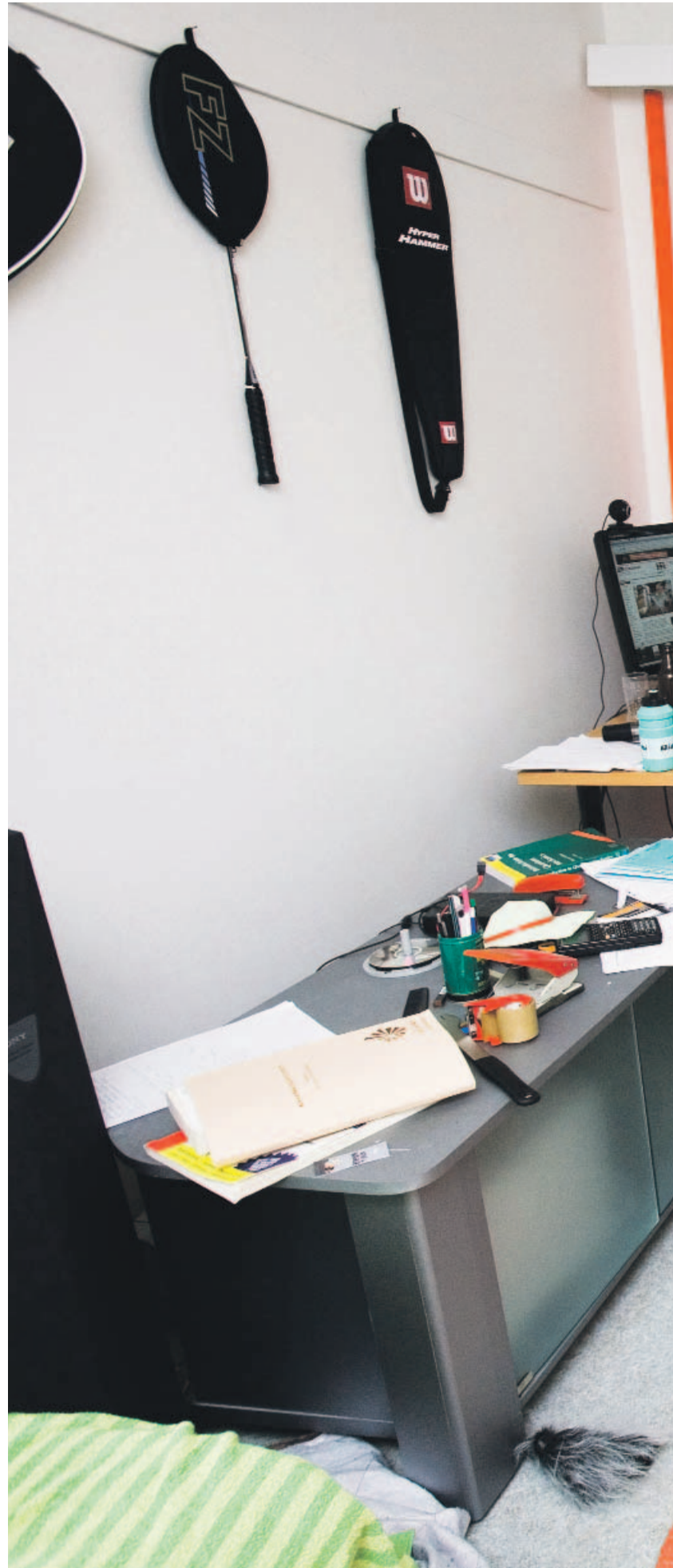
Juha Korhonen

FYSIIKAN VAIHTO-OPISKELIJA, GEORGIALAINEN MANANA KOBERIDZE asuu miehensä ja 11-kuukautisen Alexisin kanssa perheasunnossa Koas Roninmäessä: ”Olemme asuneet täällä vuoden ja tulemme asumaan vielä toisen. Otimme kalustetun asunnon ja ostimme vain yhden sohvan käytettynä. Pidän tästä asunnosta: se on opiskelijoille hyvä ja järkevän hintainen.”

MATEMATIIKAN OPISKELIJA HENNA KOIVUSALO JA KONGITIOTIETEIDEN OPISKELIJA NILS SANDMAN asuvat koiriensa Haptin ja Seidan kanssa perheasunnossa Koas Humpassa: ”Kaikki huonekalut ovat lahjoitettuja. On täällä muutama hienokin esine, mutta kokonaisuus on aika mosaiikkimainen. Asunnossa riittää, että sinne mahtuu ja on tilaa tehdä ruokaa. Koirat täällä yleensä sohvia valloittelee. Yleensä siivotaan kerran viikossa, mutta juuri nyt viime viikolla ei siivottu.”

FYSIIKAN OPISKELIJA JUHO OJAJÄRVI asuu soluasunnossa Koas Tangossa: kin toinen on nuukahtanut. Komein sisustusartikkeli on strippitanko nurkassa,

KOTI JA SEN

Kuvat: Timo Marttila

Teksti: Iiro-Pekka Airola

"Viihdyn täällä, tämä on kuitenkin näitä uudempia kämppiä. Mulle riittäisi, että tämä olisi siistimpi. En mitään Kotivinkki-kämpää tästä aio tehdä. Kasveilla on vähän yritetty, mutta niistä-jonka sain fyysikkokavereiltani lahjaksi."

ASUKAS

Valokuvaaja Timo Marttila ja Jylkkärin toimittaja Iiro-Pekka Airola kiersivät katsomassa, miten jyväskyläläiset opiskelijat asuvat. Sisustuselementit vaihtelivat strippitangosta perhevalokuviiin. Kun yhdessä kämpässä tila alkoi jo loppua tavaranpaljouden alla, toisessa kaipahtiin tyhjään keittiöön pöytää. Kantavaksi teemaksi nousi kuitenkin tyytyväisyys omiin nurkkiin.

KEMIAN OPISKELIJA PEKKA LAATIKAINEN asuu soluyksiössä Koas Veturissa: "Muutin tähän vasta muutama viikko sitten. Täällä on ihan sitä perussettiä, mitä minulle on vuosien varrella keksitty, kun eivät mahtuneet tänne. Olen ihan tyytyväinen tähän, seinällä on muutama kuppainen taulukin."

”

Ystäviäni asuu Koasin uusissa taloissa Myllyjärvellä. En pidä niistä asunnoista, koska ne ovat liian pieniä.

Giacinta Putrignano

”

Seinällä oli jo...
vasta, mutta

rtynyt, Lundian hyllyä sun muuta. Suurin osa tavarasta piti heittää varastoon,

oskus jokin juliste jostain eloku-
otin sen pois. En tykännyt.

Tomi Valkeapää

PSYKOLOGIAN OPISKELIJA SANNA PALOLUOTO asuu miehensä ja Fida-koiransa kanssa perheasunnossa Koas Tangossa: "Olemme asuneet täällä mieheni kanssa reilun vuoden. Meillä oli aluksi täällä sininen teema. Hiljattain oltiin matkalla Israelissa ja ostettiin sieltä tämä punainen matto. Sitten piti hankkia punainen verhoilu sohvaan. Myös kello on uusi."

FILOSOFIAN VAIHTO-OPISKELIJA, ITALIALIAINEN GIACINTA PUTRIGNANO asuu solukämpässä Koas Roninmäessä: "Pidän tästä, koska tämä on iso ja kätevä. Ystäviäni asuu Koasin uusissa taloissa Myllyjärvellä. En pidä niistä asunnoista, koska ne ovat liian pieniä. Kaikki tavarat täällä ovat Koasilta, ostin vain uuden harjan. Seinällä on kuvia perheestäni ja kotimaastani Italiasta."

ENTINEN OHJELMISTOTEKNIIKAN AMK-OPISKELIJA TOMI VALKEAPÄÄ asuu soluasunnossa Koas Myllyjärvellä: "Asun tässä vielä joulun asti. Olen asunut tässä vuodesta 2006 ja sinä aikana on ollut neljä tai viisi kämppiä. Kaikki täällä on omaani: sänky, pöytä ja kaksi tuoliakin, sillä pärjätään. Keittiön pöytä olisi kiva, mutta voi sitä syödä tässäkin. Seinällä oli joskus jokin juliste jostain elokuvasta, mutta otin sen pois. En tykännyt."

Glamouria ja raakaa työtä

40 vuotta täyttävän Pörssin huppeiden puitteiden eteen tehdään kovaa ruohonjuuritason työtä. Ainejärjestö huomauttaa, ettei se ole niin rikas kuin yleensä luullaan.

PÖRSSILLÄ MENE hyvin, todistettavasti. Valkohaalarit järjestävät suosituimmat bileet, lähes viikon laskettelureissuja ja harrastavat aktiivista sijoitustoimintaa. Pörssin puheenjohtajalle **Juho Kankaalalle** nämä ovat kuitenkin toissijaisia saavutuksia.

”Ylpeä olen yhdestä asiasta, ja se on jäsenen aktiivisuus”, hän linjaa.

Toimijoista Pörssillä ei koskaan ole ollut pulaa. Esimerkiksi hallituspaikkoja hamuaa vuosittain vähintään kaksinkertainen määrä hakijoita paikkoihin nähden. Kankaala löytää tälle yksinkertaisen selityksen.

”Kauppatieteilijä haluaa olla esillä jo opiskeluaikana.”

Pelkäästä oman imagon kohottamisesta ei kuitenkaan ole kyse.

Isojen kuvioiden pyörittely näkyy myös panostuksessa.

”Kyllä tämä puolipäivätyötä usein on”, Kankaala kuvaa.

ISON AINEJÄRJESTÖN hoitaminen vaatii ammattimaisen otteen. Järjestön vuosibudjetista Kankaala ei suostu hiiskahtamaan ja toteaa yritysyhteistyöstä ympäröivästä Pörssin saavan tuloja ”ihan mukavasti”. Hän kuitenkin huomauttaa, että jaettuna jäsenistön määrällä luvut eivät ole erityisen isoja.

”Emme me niin rikkaita ole”, Kankaala kuittaa.

Puheenjohtaja kuvailee taloustilannetta kiitolliseksi lähinnä sikäli, että tapahtumia voidaan järjestää ilman ennakkoperintää.

KANKAALA harmittelee, että väärinkäsitys Pörssin rikkauksista voi johtaa vääränlaiseen kuvaan ainejärjestöstä. Hän epäilee, että Pörssin omavoimaisuudesta on saattanut olla haittaa järjestön imagoille.

”Tapahtumat täyttyvät omasta väestä, joten muita ei aina mahdu mukaan.”

Kankaala kuitenkin painottaa, että halua yhteistyölle löytyy ja ovet ovat aina auki. Yhteistyömahdollisuuksia voisivat olla suuret tapahtumat.

Hän toivoisikin jonkin uuden tuhatpäisen massatapahtuman rantautuvan Jyväskylään, kuten Pörssin Rinnerieha oli vielä 1990-luvun lopulla.

Pörssillä on paljon myös omia tavoitteita. Ainejärjestö on laittanut rahaa sukan

varten toiminnan kehittämiseksi jo jonkin aikaa. Toiveissa on erityisesti oman toimitilan hankkiminen tulevaisuudessa.

”Sellainen olohuoneen kaltainen ratkaisu”, Kankaala tähdentää.

” Olemme ainejärjestö siinä missä muutkin, ehkä sitten isommasta ja aktiivisemmasta päästä.

Pörssi ry:n puheenjohtaja Juho Kankaala

KANKAALAN mukaan ainejärjestön menestystä ei selitä sen koko tai erityinen bisnesvaisto, vaikka ala vaikuttaa esimerkiksi yrityssponsoreiden määrään.

Kankaala uskoo toiminnan koordinoimisen erottavan Pörssin muista ainejärjestöistä. Aktiivisuus on kuitenkin vielä määrävämpi tekijä.

”Jäsenistön roolia ei voi ohittaa”, hän määrittelee.

Toinen pysyvä teema on halu tehdä yhdessä yhteisen hyvän puolesta. Kankaala korostaa, että ainejärjestön ensisijaisena tehtävänä säilyy jäsenten etujen ajaminen. Siihen eivät puitteet vaikuta.

”Kaikki lähtee pörssiläisten tarpeis-

Pörssi ry:n puheenjohtaja Juho Kankaala (oik.) piti tärkeänä pitämälleen jäsenistölle puhetta, kun Jyväskylän yliopiston kauppatieteilijöiden ainejärjestö vietti 40-vuotisjuhlaansa Agorassa keskiviikkona 22. lokakuuta.

ta”, hän linjaa tulevia suunnitelmia.

Vaikka Pörssin toiminnan kokoluokka poikkeaa useista muista ainejärjestöistä, Kankaala torjuu viime-

seen asti ajatuksen ainejärjestöjen minivalttiosta.

”Olemme ainejärjestö siinä missä muutkin, ehkä sitten isommasta ja ak-

tiivisemmasta päästä”, hän toteaa topakasti.

Ville Salonen

JÄLKI KIRJOITUS

Eliittielämäkoulu

ERILAISET ERIKOISLUKIOT ovat aina otta- neet minua pannuun. Syynä on tietysti perisuomalainen kateus, kun omat ylioppilaspaperit ovat vain joutavasta maalaislukioista, jonne menivät ne onnettomat, jotka eivät kelvanneet kaupungin eliittiohinajoihin koulu-, urheilutai musiikkimenestyksen johdosta – kielitaidosta nyt puhumattakaan.

Keskiarvoni ei ollut koskaan lähelläkään Litmasen pelinumeron, ei edes Forssellin – hyvästi siis yhteiskoulu, norssit ja lyseot.

Kun pelitaidotkaan eivät ylittäneet Litin ja Miklun tasolle, urheilulukioille sain sanoa samat sanat. Soitto- tai laulutaidosta en edes aloita.

Siksi en tietenkään ole koskaan voinut saavuttaaakaan sitä tajunnan tasoa, minkä voi saavuttaa vain vietettyään täysi-ikäisyyttä reunus-

tavan kolmivuotinen samantasoisten ja -henkisten superihmisten seurassa.

MINUT ”TUOMITTIIN” oman kotipaikkakuntani lukioon. Mutta kas kummaa, siellä opinkin jotain sellaista, mitä ei taida olla edes erikoisimpien ja MTV3:n ylioppilaskirjoitusvertailuissa korkeimmille sijoillekaan kipuavien lukioiden kurssitarjottimilla. Opin elämää.

Wanhon tanssin jatkoilla opin, että vaikka tyttö oksentaakin pojan päälle, he voivat päätyä kihloihin.

Abiristeilyllä opin, että joku voi kaataa silmänsi ilman syytä Kossua – mutta silti näkö ei mene.

Viimeisenä lukiovuonna opin, että entisessä mielisairaalassakin voi käydä koulua.

Muiden muassa.

Totta kai myös lyhyet matikat ja pakolliset kemia- tui lusittua läpi, mutta tärkeintä oli, että ”peruslukiossa” sai kasvaa omana itsenään – ilman erikoisuuden vaatimuksen ohjaamaa muuttia.

Eikä missään vaiheessa ollut harhakuvia kuumisesta johonkin ”eliittiin”.

Näin ollen märkä rätkki ei lyönyt vasten kasvoja siinäkään vaiheessa, kun tajusi, ettei kaikista ilmaisutaidon lukiolaisista tule teatterikoululaisia tai urheilulukiolaisista NHL-pelaajia.

NUORET JAETAAN pelkän koulun perusteella turhaan kahden kastin väeksi. Hyvä esimerkki tästä asennevammasta on jo aiemmin mainittu MTV3:n ylioppilaskirjoitusvertailu tältä vuodelta. Juttu oli Maikkarin nettipalvelussa otsikoitu:

”Eliittikoulu yhä kärjessä – maalaislukioissa yllättäjiä”.

Kellekään ei liene yllätys, että eliittikoulu ovat kärjessä – kärkipää kun tuppaat olemaan eliittiä asiassa kuin asiassa. Sitä en kuitenkaan ymmärrä, millä perusteella MTV3 on sitten nimennyt kolmannelle sijalle kivunneen Kristiinankaupungin lukion maalais- eikä eliittilukioksi. Pronssisijan tällaisessa vertailussa kun luulisi kertovan eliittimäisyydestä, jos minkä.

Ja siinä elämän opettamisessa Kristiinan lukio on varmasti kärkikolmikosta omaa luokkaansa.

Kirjoittaja on Jylkkärin toimittaja.

Iiro-Pekka Airola

Tikapuut taivaaseen?

Viikon lukeminen riitti saamaan Sakari Turusen yliopistoon. Sen jälkeen Suomen kuuluisin pääsykokekirjan selailija teki valokuva-lukemisesta itselleen ammatin.

TEKKARI Sakari Turunen innostui photoreadingista vuonna 2002 osallistuttuaan opiskelukaverin vanavedessä taidon kurssille. Kolmen kuukauden harjoittelun jälkeen Turunen päätti testata taitojaan Helsingin yliopiston kognitiivisen pääsykokeessa.

Turunen kertoo, että opiskelupaikka irtosi viikon lukemisella. Nykyään Turunen ansaitsee leipänsä photoreading-kouluttajana.

Mitä siis on tämä photoreading, joka mahdollistaa moisen uroteon, kolmen pääsykokekirjan lukemisen viikossa?

”Valokuva-lukeminen ei ole sama asia kuin pikaluku, jossa lukijalle annetaan tavallista lyhyempi aika lukea teksti ja pyritään näin totuttamaan lukija nopeampaan tahtiin. Tällainen aiheuttaa lukijalle painetta, kun taas valokuva-lukemisen ideana on parantaa lukemista rentouden ja keskittymisen parantamisen avulla”, Turunen kertoo.

TURUNEN MAINITSEE kolme seikkaa lukunopeuden parantamiseen.

”Ensinnäkin lukemisen oltava on tietoisuutta. Lukemiseen on jokin syy, esimerkiksi kysymys, johon hakee lukemalla vastausta. Toiseksi, lukiessa tulisi käyttää hyväksi ei-tietoista oppimista, käyttäen sivun silmäilyyn noin sekunti. Aivot poimivat selatessa vaikutelman kirjasta ja näin saadaan perustuntuma materiaaliin”, Turunen selittää.

Juuri selailu on asia, joka on aiheuttanut huvitusta ja epäuskoa photoreadingia kohtaan. Kirjan silmäilyhän

on toki jo kouluajoilta tuttu tekniikka, mutta Turunen lisää vettä myllyyn. Hän kertoo käyttävänsä selaamista tunnistukseen, mitä kirjoja kannattaa lukea.

”Tämä ei ole ensimmäinen asia, jonka otan ihmisten kanssa esille, koska se voi kuulostaa poikkeukselliselta.”

Kolmas lukunopeutta parantava seikka on omien älykkyyksien tunnistaminen ja hyödyntäminen.

”Esimerkiksi visuaalinen oppija voi tehdä miellekartan tekstistä, jotakin voi

auttaa asian selittäminen toiselle.”

Turunen painottaa, että photoreading-menettelmä ei ole yksi tekniikka, vaan ennemminkin kokoelma hyviä neuvoja

TIETOINEN lukeminen, tekstin silmäily, omien oppimistyylien löytäminen. Kuulostaa fiksulta, mutta eivätkös nämä keinot ole useimmilla käytössä jo muutenkin. Miksi esimerkiksi opiskelijan kannattaisi osallistua kalliille kurssille opettelemaan taitoja, jotka ovat hallussa

muutenkin? Viikonloppukurssi maksaa viitisen sataa euroa.

Turunen vertaa photoreadingin opettelua autokouluun: yhtä aikaa tapahtuu niin monia asioita, että vieressä on hyvä olla joku neuvomassa. Muuten voi vaikka ajaa ojaan. Turunen myöntää, että lukiessa ei tietysti samoja vaaroja ole.

Ehkä painavampi syy osallistua kurssille on lupaus, että lukunopeus voi nopeutua 3–10-kertaiseksi. Huh huh. Onko tämä mahdollista? Ja jos lukunopeutta

voikin nopeuttaa, onko tekstiä mahdollista sisäistää, jos sen kaahaa läpi kymmenen kertaa tavanomaista nopeammin?

”Kyllä on. Hidas lukeminen on kaikkein epäystävällisintä aivoille”, Turunen vastaa.

”Jos vähän nostaa lukunopeutta, on pakko keskittyä eikä ajatus lähde harhailemaan niin herkästi.”

KYSYMYKSEEN, lähtisikö Turunen mittauttamaan lukunopeuttaan, ei tule oikein suoraa vastausta. Hän vakuuttaa olevansa avoin kaikelle tieteelliselle tutkimukselle. Lukunopeuden mittaaminen ei kuitenkaan Turusesta ole mielekästä, tärkeämpää on tekstiin uppoutuminen.

”Julkisuudessa on sellainen myytti, että photoreadingia ei ole tutkittu tieteellisesti. Mutta photoreading perustuu nopeutettuun oppimiseen, jota on tutkittu paljon”, Turunen selventää.

Nopeutetun oppimisen asiantuntijaksi Suomessa Turunen mainitsee kasvatustieteen tohtori, Helsingin yliopiston erityispedagogiikan dosentti **Raimo Lindhin**.

”Olen käyttänyt photoreadingia ja muut osat menettelystä toimivat hyvin, kuten aktiivipedagogiikan tuleekin, mutta olen varauksellinen itse siihen valokuvavaiheeseen nähden. Syy voi olla harjoituksen puute”, Lindh kommentoi sähköpostitse.

Lindh tarkentaa vielä, ettei ole asiantuntija photoreadingissa.

TURUNEN TOIVEE on, että kaikkiin korkeakouluihin tulisi nopeutetun oppimisen kurssi.

”Tehokkaamman lukutekniikan opettelu ei veisi ylimääräistä aikaa”, photoreading-koulutusta kauppaava mies toivoo.

Eevamajja Roininen

Ympäristöongelmat ratkotaan kaupungeissa

Maapallo voidaan pelastaa ekokatastrofilta, eikä siihen vaadita hippien ekoyhteisöön muuttamista tai edes omavaraiseksi viljelijäksi ryhtymistä. Ympäristönsuojelu on nykyisin urbaania touhua.

”LUONNONSUOJELIJAT ovat kohdistaneet huomionsa naiivisti paikallisiin ongelmiin, mutta nyt saattaa olla niin, että viheralueiden säästämistä tärkeämpää on saada ihmiset lähelle toisiaan, palveluita ja työpaikkoja”, kertoo pitkän linjan kaupunkisuunnitteluaktiivi **Jarre Parkatti**.

Hän käy kuukausittain Jyväskylässä ympäristöjärjestö Dodon kokouksissa puhumassa ja ideoimassa toimintaa.

Parkatin mukaan ekokaupunki on tiivis ja kaupunkimainen.

”Manhattan on tässä mielessä ääriesimerkki ekologisesti kestävästä kaupungista”, Parkatti heittää.

Energiantuotanto ja liikenne aiheuttavat kolme neljäsosaa hiilidioksidipäästöistä. Kaupunkisuunnittelu on tärkeää,

koska sen avulla voidaan vaikuttaa ilmastomuutosta kiihdyttäviin päästöihin.

JYVÄSKYLÄSSÄ Parkattia miellyttää erityisesti kävelykadun elämä. Keskustaan olisi kuitenkin saatava lisää palveluita, ihmisiä ja kaupungin tuntua – mielellään myös joitakin ei-kaupallisia tiloja. Rakennusten tulee olla kiinni kadussa, jolloin kivijalassa on tilaa kiinnostaville pikkukaupoille ja kahviloille.

Kortteleista tulee tehdä umpinaisia eli rakennusten ympäröimiä, jolloin niiden sisäpihoille on mahdollista luoda toiminnallisuutta esimerkiksi puistikkoita tai kerho- ja biletiloja. Kaupunkimaisuus ei Parkatin mukaan merkitse paluuta 1960- tai 1970-luvun lähiörakentamiseen, vaikka tietty tehokkuus onkin välttämätöntä. Jyväskylän kaupunkirakenteen uhat ovat pitkälti samoja kuin muillakin paikkakunnilla.

”Keskusten ulkopuolelle sijoittuvat Keljon ja Seppälän tyyppiset kaupan suuryksiköt ovat tuhoisia. Ne houkuttelevat auton käyttöön ja vievät pois lähipalveluita, jotka mahdollistaisivat kävel-

Jarre Parkatin mielestä yhteisöasuminen ei ole vain nuoruuden vaihe.

len ja pyöräillen asioimisen. Samalla ne vievät niukkoja voimavaroja kaupungin kehittämiseltä.”

Lisäksi yhdyskuntarakennetta mietitään yleensä yksityisautoilun sujuvuuden näkökulmasta. ”Monet oikotiehankkeet, kuten Kuokkalan väylä, tekevät yksityisautoilun yhä nopeammaksi ja houkuttelevammaksi verrat-

tuna julkiseen. Bussiliikenne ei hyödy oikaisusta samassa määrin, koska busien on pakko kulkea sieltä, missä on ihmisiä odottamassa pysäkeillä.”

PARKATIN MIELESTÄ jokaisella ei voi olla omaa pysäköintipaikkaa.

”Kortteleiden sisäpihoille saadaan vohreyttä ja houkuttelevia aktiviteetteja

juuri pysäköintipaikkojen tilalle rakentamalla. Ja kun palvelut ovat lähellä, ei autoja tarvita enää samassa määrin”, Parkatti visioi.

”Ilmastomuutos vaatii luopumaan joistakin asioista, mutta meillä on siten myös mahdollisuus miettiä, mikä oikeasti on tärkeää. Ekokaupungin asukkaalla on parempi omatunto.”

Parkatti itse asuu Helsingin Kalliossa kolmen hengen yhteisössä. Hänen mielestään yhteisöasuminen ei ole vain nuoruuden vaihe, vaan se on hyvä tapa elää, koska siihen kuuluu sosiaalisuutta.

”Asumismuotoni on ehkä enemmän sosiaalinen valinta, mutta on mukavaa, että se on myös ekologisesti kestävä.”

Ja luonnonsuojelijoille tiedoksi: kun kaupungit pidetään tiiviinä, myös niiden ulkopuolisia luonnonympäristöjä jää enemmän suojeltaviksi.

Anne Lehto

Jyväskylän Dodosta ja kaupunkisuunnittelusta voit kysyä myös Sari Asikaiselta, sari.asikainen@ju.fi.

PERINTEISET
YLÄKAUPUNGIN
**OLUEN
OTTAJAISET**
PERJANTAINA 7.11.
YLÄ-RUTHILLA JA SOHWILLA

TARJOUKSIA!

PUHKUPILLIT
JUHLAORKESTERI ALOITTAÄ KLO 20

VAPAA PÄÄSY

**JUHLAT SOHWILLA 18-03
JA YLÄ-RUTHILLA 18-02**

välissä.

Jylkkäri

Kahdeksan opiskelijaa puski Jyväskylän valtuustoon

Uuden Jyväskylän kaupunginvaltuustoon pääsi kaikkiaan 12 alle 30-vuotiasta.

JYVÄSKYLÄN yliopistossa opiskelevien edustus on tulevalle valtuustokaudella taattu. Vuoden 2009 alussa syntyvän Jyväskylän, maalaiskunnan ja Korpilahden liitoksen myötä 75-päiseksi paisuvan kaupunginvaltuuston jäsenistä nimittäin kaikkiaan kahdeksan opiskelee yliopistolla. Lisäksi joukossa on ainakin yksi jatko-opiskelija.

Opiskelijoiden äänikuninkaaksi nousi jääkiekkoilija, JYP-maalivahti **Sinuhe Wallinheimo**, jonka 755 ääntä oikeuttivat 12. sijaan kokonaisvaalikamppailussa. Kokoomuksen listalta valtuutetuksi noussut Wallinheimo viiimeistelee tutkintoaan liikuntatieteiden laitoksen kansainvälisessä Master's Programme in Sports Science and Management -maisteriohjelmassa.

AKTIIVIOPIKSELIIJOISTA eniten ääniä, kaikkiaan 493 sai 24-vuotias valtiopin opiskelija **Touko Aalto**. Vihreiden ehdokkaana ollut Aalto luotti kampanjassaan halpoihin nikseihin – kierrätetyt kyltit kulkivat miehen mukana niin matkalla kotiin kuin kampukselle, lentolehtiset jätettiin painamatta ja niiden sijaan Facebookiin perustettiin kannatusryhmä, jota kaverit levittivät eteenpäin.

”Kun ei ole rahaa, täytyy olla luova”, Aalto sanoo ja pohtii, että kampanjan toinen menestystekijä oli sen pitkä kesto.

”Aloitin jo elokuussa lähettelemällä mielipidekirjoituksia lehtiin. Viimeiset kaksi kuukautta tein kampanjaa täysipäiväisesti. Opinnotkin suunnittelin niin, että vaaleille jää hyvin aikaa”, Aalto kertoo.

Panostus kannatti, sillä *Jylkkärin* tavoittaessa Aallon haastattelua varten, valtuustoon nousut ensikertalainen oli tutkailemassa kaupunginjohtaja **Markku Anderssonin** budjettiesitystä vuodelle 2009.

Uusi kaupunginvaltuusto kokoontuu näet ensimmäisen kerran jo maanantaina 3. marraskuuta. Kokouksessa käsitellään muun muassa ensi vuoden talousasioita.

”Olisin toivonut ehkä enemmän pitkän aikavälin huomioon ottamista”, Aalto arvioi tulevaa budjettia ja epäilee samaan hengenvetoon, että seuraavasta valtuustokaudesta tulee talouden suhteen tiukka. Onneksi omat vaalilupaukset ovat kuitenkin Aallon mukaan sen verran ”konkreettisen idealistisia”, että ne voi toteuttaa.

Optimistinen hän on myös sen suhteen, että JYYn ja JAMKOn yhteiset kuntavaaliteesit eivät unohdu.

”Ne ovat kuitenkin sellaisia, joiden läpisaamiseksi voidaan painostaa yli puoluerajojen”.

VALTUUSTOON PÄÄSI myös kuusi muuta opiskelijaa: ekologian ja ympäristönhoidon opiskelija **Paloma Hannonen** (vihr), liikuntatieteitä ja viestintää opiskeleva **Anna-Leena Kärkkäinen** (sd), pikajuoksija ja liikuntatieteiden ylioppilas **Johanna Manninen** (kok), kansalaisyhteiskunnan maisteriohjelmassa opiskeleva **Anna Autere** (vihr), kauppatieteitä opiskeleva **Asmo Maaselkä** (kd) sekä uuden valtuuston kuopus, yhteisöviestinnän opiskelija **Hennariikka Andersson** (kok).

Opiskelijoiden lisäksi uudessa valtuustossa on paljon myös alle 30-vuotiaita valtuutettuja, joiden joukkoon lukeutuvat Anderssonin, Hannosen, Aallon, Mannisen, Maaselän ja Kärkkäisen lisäksi perussuomalaisten **Minna Mäkinen**, vihreiden **Maia Fandi**, demareiden **Jenny Lindborg**, **Heidi Nieminen** ja **Riitta Mäkinen** sekä keskustan **Eino Nissinen**.

Kaikkiaan Jyväskylän kaupunginvaltuustoon pyrki 573 ehdokasta 11 puoleen riveistä. Heistä viitisenkymmentä eli noin yhdeksän prosenttia ilmoitti ainakin toiseksi tittelikseen opiskelijan.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Uteliaisuutta ja löytämisen riemua.
Sinnikkyyttä ja tinkimätöntä tutkimusta.
Tieteen ja yritysten yhteisössä

Tutkimus
jalostuu tuotteeksi

Turku Science Park on innovatiivisen kasvun vauhdittaja - painopisteinä bioteknologia sekä ICT.

SCIENCE PARK

www.turkusciencepark.com

Osallistu myös vuoden reissuskabaan!
www.vuodentraveller.fi

Tsekkää KILROYn uudet nettisivut!

**WWW.
kilroytravels
.com**

www.kilroytravels.com

CallCenter 0203-KILROY (0203-545769)
Helsinki Turku Tampere

**KILROY
travels**

KULTTUURI

Minne Kari Salmelaisen juuret juontavat?

Fuksipassit paluupostiin

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta kerää takaisin syksyllä jaetut fuksipassit arvontaa varten. Passiin ehtii kerätä leimoja vielä marraskuun 14. päivään asti. Tuolloin passien pitää olla joko tutoreilla tai Iloksen palautuslaatikossa, joka tuodaan ylioppilastalolle marraskuun alussa.

Passinsa palauttaneiden kesken arvotaan yksi miniläppäri, yliopiston puseroita sekä KampusDatan lahjakortteja.

Fuksit ovat voineet ja voivat edelleen kerätä passiin leimoja muun muassa ylioppilaskunnan eri valio-kunnista, Kampus Kinosta, Seisomaipaikkaklubilta, Café Linguasta tai oman ainejärjestönsä erinäisistä tapahtumista.

Julkimotehtaan säihkyvä

Jyväskylään vaihto-opiskelemaan tullut kenialainen Linda Muthama sai tottua julkisuu-teen nousemaan Itä-Afrikan tähteyksisan kakkoseksi.

KYVYKKÄÄT NUORET ovat kolme kuukautta suljettuna taloon, jossa kame- roita on kaikkialla. He tekevät joka päivä erinäisiä tehtäviä, laulavat ja joogaavat.

Ei hetkenkään yksityisyyttä. Vessassa- kaan ei mikrofonia saa riisua pois.

Olemme Keniassa ja talo on *Tusker Project Fame* -kilvan pääestradi. Talon nuorten joukossa on ollut myös 24-vuo- tias Linda Muthama, joka aikoi hänkin Itä-Afrikan idoliksi.

TUSKER PROJECT FAME -kisassa nuorista leivotaan idoleita keinoja kaihtamatta. Talossa käy etikettineuvoja, ima- gokonsultti, laulunopettaja ja rehtori- tyyppinen päällepäsmäri, joka käy joka aamu katsomassa, onko sänky pedattu oi- keaoppisesti.

Kilpailijat ihastuvat toisiinsa – sellai- siinkin ihmisiin, joita he eivät vilkaisisi- kaan tosielämässä. *Idols*- ja *Big Brother* -kilvat on kaljafirman sponsoroimassa af- rikkalaisessa formaatissa sulatettu toi- siinsa.

Lauluesitykset kolmen tuomarin edes- sä kuuluvat tietenkin asiaan.

”Kerran lauloin tosi huonosti, mutta tuomarit vaan kiittelivät. Silloin tajusin että tämä on silkkaa käsikirjoitettua showta!” Muthama kertoo nyt, vuosi ta- lossa olonsa jälkeen.

LINDA NAUTTII kuitenkin jokaisesta hetkestä, jonka saa olla julkisuudessa.

Ohjelma näkyy telkkarin ilmaiskana- valla, ja jo Keniassa on 38 miljoonaa po- tentiaalista katsojaa. Show näkyy myös Ugandassa ja Tansaniassa. Linda on oi- keastaan aika etuoikeutettu. Hänet ja 13 muuta karsittiin kahdensadantuhannen idoliksi hamuvan joukosta. Kuitenkin Linda kärsi talossa myös yksinäisyydes- tä. Hän sai yhteyden ulkomaailmaan vain kerran viikossa yhden puhelun ver- ran, ja silloinkin hänet saatettiin yhdis- tää tädille, jonka kanssa hän ei ole ollut missään tekemisissä kuuteen vuoteen.

Lopulta Linda äänestettiin ulos – toi- seksi viimeisenä. Reilun viidenkymme-

RIKU SUONIO

Linda Muthama ei säiky koleata Suomen syksyä.

nenviiden tuhannen euron arvoinen pal- kintosumma jäi saamatta, mutta naama tuli tutuksi.

Tätä nykyä Linda Muthama ei voisi- kaan kävellä kotikaupunkinsa Nairobina kaduilla ilman, että hänet tunnistetaan. Linda on kuumaa kamaa. Lehdet kirjoit- tivat hänestä juttuja päivittäin.

”Kävin poikaystäväni kanssa syömäs- sä, enkä jättänyt tippiä. Lehdet repivät siitäkin heti otsikot” Muthama päivi- tee.

NYT TUMMA kaunotar on keskuudes- samme – aivan tavallisena yliopisto- opis- kelijana. Täällä pimeässä pohjolassa ku- kaan ei tunnista häntä, ja puolivuotinen onkin Lindalle kuin lomaa. Hän lukee musiikin bisnestä ja aikoo hyödyntää tie- tojaan omassa levy-yhtiössään, jonka hän

” Kävin poikaystävän kanssa syömässä, enkä jättänyt tippiä. Lehdet repivät siitäkin heti otsikot.

Linda Muthama

on perustanut poikaystävänsä kanssa.

Linda julkaisi vuosi sitten ekan kah- den kappaleen singlensä, jossa hän laulaa joululauluja.

”Pyhitin ensimmäisen julkaisuni Jumalalle, sillä hänelle yksin kuuluu kii- tos taidoistani”, Linda selittää.

Ensimmäinen oikea albumi ilmestyy marraskuussa. Hän sekoittaa musiik- saan funkia, afrikkalaisia rytmejä ja jazziaakin.

”Täällä sitä sanottaisiin maailmanmu- siikiksi tai afropopiksi. Ihmiset eivät ihan ymmärrä tyyliäni. Haluan kuitenkin. et- tä se vetoaa tavalliseen kenialaiseen.”

ENSIN Itä-Afrikka, sitten koko maail- ma. Muthama tietää jo, mitä sanomaa hän tahtoo musiikillaan levittää.

”Musiikkini puhuu toivosta. Intohimoni on puhua naisten ja lasten oikeuksien puolesta.”

Sitä odotellessa voimme ihmetellä tätä unelmaansa elävää ilmestystä kampuk- sellamme. Ja kurkkia YouTubesta Muthaman suosion salaisuutta.

Tytti Pääkkönen

Arktista vinoilua kankaalla

Vinokino ja Arktisen Upeeta -festivaaleja tehdään Jyväskylässä pitkälti vapaaehtoisvoimin. Palkkioksi on luvassa vip-lippuja ja sielunhoitoa.

JYVÄSKYLÄSSÄ marraskuussa järjestettäviä Vinokino ja Arktisen Upeeta -elokuvafestivaaleja yhdistää kaksi asiaa: Ilokivi ja hartiapankki.

”Tarvitsemme paljon vapaaehtoisia, jotta tapahtuma saadaan pyörimään”, myöntää lesbo- ja homoelokuvaan erikoistunutta Vinokinoa järjestämässä oleva Jyväskylän Setan puheenjohtaja **Petri Janhunen**.

”Ja usein niitä on vaikea saada”, parikymmenpäistä vapaaehtoisjoukkoa kaitseva Janhunen sanoo.

Myös Arktisen Upeeta -festivaalin tuottaja **Markus Latvala** sanoo, ettei vapaaehtoisia aina tunnu löytyvän palkkioksi annettavista vip-lipuista huolimatta.

”Joka vuosi vapaaehtoisia kuitenkin on saatu suurin piirtein sen verran kuin tarvitaan eli muutama kymmenen henkeä”, Latvala laskee yleensä yliopistopokkareiden joukosta poimittuja lipunmyyjiä ja kuuluttajia.

TÄNÄ VUONNA kymmenvuotissjuhliinaan vietävä Arktisen Upeeta -festivaali on elokuvamäärältään Vinokinoa suu-

Ulla Tapanisen esittämä Pakastaja-Elvi sekoittaa pakkaa lastenelokuvassa Risto Räppääjä, jota esitetään Arktisen Upeeta -festivaaleilla Ilokevissä.

rempi tapahtuma ja kestää se neljä päivää. Lisäksi se on kokonaan paikallinen siinä missä Vinokino on levittäytynyt viidelle paikkakunnalle.

Tuottaja Latvala kiittelee myös festivaalin elokuvakilpailun tasoa.

”Sieltä voisi nostaa joukosta moniakini helmiä, mutta taidan tyytyä sanomaan vain, että dokumentit ovat kotimaisen

elokuvan vahvuus ja sen kyllä huomaa”, hän pohtii.

Pohjoismaisiin elokuvaan erikoistunut Arktisen Upeeta eroaa Vinokinosta myös siinä suhteessa, että siellä nähdään myös lastenelokuvia – tänä vuonna kotimainen lastenkomedia *Risto Räppääjä*.

Vinokinin elokuvat ovat sen sijaan kaikki K-18-merkittyjä.

”Se johtuu yksinkertaisesti siitä, ettei niitä ole kierrätetty elokuvatarkastamon kautta. Koska ohjelmistossa on paljon pientuotantoa, olisi tullut kohtuuttoman kalliiksi hankkia niille elokuvatarkastamon hyväksyntä”, Janhunen perustelee.

ILOKEVISSÄ järjestettävät festivaalit eivät kuitenkaan luota pelkästään harvem-

min nähtyihin elokuviin tai kovaan laatuun. Molemmat tarjoavat aikuiskatsojilleen myös festivaalikulut – sekä sielunhoitoa, jos valkokankaalla näkemästään on vaikka ahdistunut.

Arktisen Upeeta -festivaalikululla järjestetään interaktiivinen terapiaistunto, Teatterikoneen Huolichat.

Vinokinossa sielunhoito on ymmärretty vieläkin vakavammin: festivaalikävijöitä kannustetaan kaupunginkirkon viikkomessuun.

”Idea oli minun. Halusin, että kristityillekin seksuaalivähemmistöjen edustajille olisi mahdollisuus rauhoittua elokuvan jälkeen – vaikka voihan sieltä sitten jatkaa vielä Club Kaapin bileisiin”, Janhunen naurahtaa.

Vaikka evankelisuterilainen kirkko painiikin edelleen muun muassa sen kanssa, hyväksyäkö homoliitot vai ei, Janhunen ei usko, että Vinokino-festivaalin ja seurakunnan yhteistyöstä nousee suuri kohu.

”Kirkko toivotti meidät erittäin lämpimästi tervetulleeksi”, Janhunen vakuuttaa.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyu.fi

Vinokino-elokuvafestivaali 8.–9. marraskuuta ja Arktisen Upeeta -elokuvafestivaali 13.–16. marraskuuta Ilokevissä.

Kaikille avoimia yliopisto-opintoja joustavasti ja monimuotoisesti - myös etäopiskellen

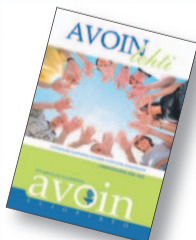
- Opintoja joustavasti
- Lähiopinnot iltaisin ja viikonloppuisin
- Runsasti etäopintoja
- Laadukasta opinto-ohjausta
- Sivuaineita
- Työelämätaitoja

Mietityttääkö työllistyminen opintojen jälkeen? Täydennä tutkintoasi monipuolisia työelämätaitoja antavilla avoimen yliopiston opinnoilla!

- Aikuiskasvatustiede
- Asiakaspalvelu ja markkinointi
- Henkilöstöjohtaminen
- Kirjoittaminen
- Kolmas sektori
- Lapsuusopinnot
- Luonnontuntemus
- Moninaistuva maailma
- Musiikiterapia
- Nuorisotutkimus - UUTUUS
- Perheopinnot
- Suomi toisena ja vierana kielenä
- Työ ja ihminen muutoksessa

Jyväskylän yliopiston perustutkinto-opiskelijat ja vaihto-opiskelijat saavat 50 % alennuksen avoimen yliopiston opintokokonaisuuksien opintomaksuista. Katso lisää: www.avoin.jyu.fi/opiskelu/opintomaksut

Uudessa Avoin-lehdessä on ajankohtaista asiaa opiskelusta Jyväskylän yliopiston avoimessa yliopistossa. Lue lehti verkkosivuiltamme: www.avoin.jyu.fi/lehti tai tilaa se opiskelijapalvelusta.

”Lapsuusopinnot lisäarvo vanhemmuuteen yllätti.”
Lue Anteron opiskelutarina: www.avoin.jyu.fi

www.avoin.jyu.fi

(014) 260 3697
avoneuvo@avoin.jyu.fi
Käyntiosoite: Matarankatu 6

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Avoin yliopisto

Isoveli opettaa

Televisio, tuo yllättävän kiehtova pieni laatikko. Se tekee trukkeista tähtiä, etsii maajusseille morsiamia ja saa eläkeikäiset Kauniiden ja Rohkeiden pyörähtäessä käyntiin uskomaan, että ollaan taas 1990-luvulla. On se ihme värkki. Ei siis ihmeikään, että siihen ”jää koukkuun”.

MODERNISSA yhteiskunnassa on suklaan ja tupakan lisäksi helppoa olla riippuvainen myös televisiosta. Tätä ei suinkaan katsota hyvällä, vaan enemmin paheksuen – varsinkin, jos seuraamisen kohteena on jokin vähemmän korkeakulturelli viihdesarja, kuten suuren suosion saavuttanut *Big Brother*. Eihän sarjassa ole mitään ideaa. Naapureiden ovireikäänkin katsoamalla näkisi aidompaa ihmissuhdedraamaa. Onkohan sarjalla sitten muutakin kuin viihteellistä arvoa?

Puheviestinnän opiskelija **Maria Heinosen** mielestä on.

”BB mahdollistaa ihmisten tarkkailemisen: kuinka asukkaat toimivat eri tilanteissa, tulevat toimeen keskenään, sietävät painetta”, Heinonen pohtii ja myöntää, että ihmiset kiinnostavat niin sanotusti viran puolesta.

”Erityisesti ihmisten välinen vuorovaikutus, sosiaalisten suhteiden muodostuminen, ylläpitäminen, konfliktit”, puheviestijä luettelee.

MYÖS MONET muut puheviestijät löytävät sarjasta kiinnostusta omaan oppiaineeseensa.

”Formaatti on ihan mielenkiintoinen”, sanoo

LAATIKON PAULOISSA

Laura Heinovaara.

”Ajauduin seuraamaan, kun alkoi kiinnostaa, miten erilainen kaverini on talossa kuin luonnossa”, analysoi puolestaan **Sari Kaakkolampi**, puheviestijä hänkin.

Ei sarjan seuraaminen silti pelkkää opiskelua ole.

”Seuraan puoliksi töiden takia ja puoliksi ihan puhtaasti tirkistelymielessä. Talossa vallitsee laboratorio-olosuhteet, joissa ihmisiä testataan kaikenlaisissa konteksteissa. Usein ohjelma saa minut ajattelemaan, että kuinka itse toimisin vastaavissa tilanteissa”, pohtii puheviestinnän opiskelija **Maiju Ahonen**.

Kuulostaa hurjalta, sarjahan on puheviestijöille varsinainen koulu-tv. Kyseessä on siis alastomuuden lisäksi joidenkin kohdalla myös alakohtainen kiinnostus. Siispa sen sijaan, että pohdittaisiin, miten turhaa ajanhukkaa television katselu voi kunkin sarjan tai elokuvan kohdalla olla, tulisi tv:n katselun positiivisiin puoliin kiinnittää enemmän huomiota! Kohderyhmänsä kaikella.

Katsovatkohan tulevat lääkäritkin *Teho-osastoa* tai *Greyn anatomiaa*?

Karin Metsäpelto

Sarjassa kysytään, mitä opiskelijat ovat mieltä omansa alansa tv-sarjoista.

arviot

Petri Tamminen: Mitä onni on Otava

Petri Tamminen (s. 1966) on **Juha Seppälän** ja **Arto Salmisen** ohella suomalaisen miehen nykyaikaisen kärkeä. Hänen sanallinen tehonsa perustuu äkiväärään huumorin ja haikean ahdistuksen rinnastamiseen, psykologisesti paljastaviin yksityiskohtiin, mikä on tuonut hänelle muun muassa Finlandia-ehdokkuuden.

Uudessa *Mitä onni on* -teoksessa apurahoitettua onnea etsivät kirjailijapäähenkilö ja hänen nuorempi maalaajaystävänsä Hannu. Juoni vie laitostuneen tutkijan luota lottovoittajaan, eristyneestä ekoyhteisöstä lunastamattomaan menneisyyteen. Juonenkäännteet ovat hyvin arvatavia, mutta silti kliseisessä arkisuudessaan kiehtovia: "En mä halua olla onnellinen. Mulla on muutakin teke-

mistä." Unelias, itsekeskeinen kertoja on yhtäaikaisesti lupsakka, mutta myös säälimättömän onnea etsiessään. Teos on kuin varkain väkevä satiiri paitsi onnenteollisuudesta, myös kirjailijantyön vieraannuttavuudesta. Aito merkitys elää vasta yhteydessä muihin ihmisiin. Tamminen kirjoitus-pakenee ikoneja ja kimaltelee eleytä, aitoa arkea.

Aki Filander

"Onni kliseen alla."

Klaus Thunder & Ukkosmaine: Salamaiskot, salamaveljet Juki-010

Keikkalavalla kaikkensa antavana bändinä tutuksi tullut Ukkosmaine on itse linjannut kolmannen albuminsa kunianosoitukseksi rohkeudelle. Joensuusta ponnistava kaksikko, laulaja **Klaus Thunder** ja koskettimistaan tehoja irti repivä **Wilhelm Meister** ovatkin kasanneet teemaa sivuavien kymmenen biisin setin, jonka välillä ei juuri hengähdystaukoja suoda. Reilu puolituntinen sujahtakin sujuvasti läpi: aloitusbiisin *Ukkosmaineeseen* int-

rosta ei tunnu kuluneen levyllisen vertaa, kun päätösherkestely *Tiilkutäkin* alla vetelee jo viimeisiään.

Ehkä tässä on myös *Salamaiskot, salamaveljet* -albumin heikko kohta. Materiaali on toki taattua Ukkosmainetta, tarttuvaa ja hauskaa sanoitettua, mutta ehkä aiempiin kahden albumiin verrattuna materiaalia vaivaa tietty tasapaksuus. Joku voisi kutsua sitä tasalaatuisuudeksikin, mutta tämän karjalaisuuden kohdalla tietty rosoisuus on tullut tutuksi.

Lähimmäksi tätä piirrettä

Ukkosmaine pääsee tällä levyllä ehkä biisissä *On/off*, jolla se tulkitsee omalla jäljittelemättömällä tavallaan suomalaisen miehen kaipuuta. *Pussailumetsän* lyriikoille ei voi puolestaan olla hymyilemättä. Ylipäättään levystä on lausuttava "varoitus": kertosäkeet jäävät soimaan päähän!

Loppujen lopuksi Ukkosmaineen kaltaisen keikkakoneen kohdalla *Salamaiskojen, salamaveljien* arvon määrittää, miten uuden levyn biisit alkavat elää livenä. Hyvät ainekset ovat olemassa.

Iiro-Pekka Airola

"Kun Yamaha soi, ei itkeä saa."

Marko Hautala: Itsevalaiset Tammi

Marko Hautala yhdistää luontevasti romaanissaan *Itsevalaiset* todentuntuisuutta ahdistusta ja sosiaalisia ongelmia unenomaiseen kauhukuvastoon. Aikuisten ja nuorten välisen etäisyyden yli tähtytään vesisateen sumentaman autonikkunan läpi tai psykologin pöydän yli, huonolla menestyksellä. Kun aikuiset eivät onnistu auttamaan itse-

äänkään, nuoret löytävät itselleen yhteisön hämärästä kalakultista.

Vakava tarina on sosiaalista realismia ja jännitystä, eivätkä kauhuelemeetit, kuten kuvottavankiehtova initiaatoriitti tai demoneita pelkäävä rippipappi, vie sitä liikaa generajojen yli. Enemmänkin olisi voinut kyllä revitellä.

Arkitodellisuuden rajoja ylittävien

tunnelmien lisäksi Hautala on vahvimillaan nuorten sieluelämän kuvauksen vaikeassa lajissa. Johtuneeko genresekoittelun tuomasta varovaisuudesta, mutta etenkin aikuiset ovat uskotavuudessaan hieman arkityyppisiä. Siksi romaani tuntuu osin liiankin loppuunmietityltä. Valmiutta ja tasapainoisuutta ei voi kuitenkaan pitää miinuksena.

Panu Väänänen

"Nuorta ahdistusta kalakultissa."

www.jyy.fi/ilokivi

ILOKIVI OnStage

MARRASKUU 2008

PE 7.11. Seisomapaikka | 21-03 | 10 / 7 €
Improryhmässä mm. Jussi Simola, Jukka Lindström, Tommi Mujunen ja Joni Koivuniemi. MC Teemu Vesterinen. www.seisomapaikka.com

LA 8.11. Reggae connection | Yläkerta | 21-03 | 4 €
Roots reggae, ragga and dancehall. Mad Beatz Deejayz.

LA 8. - SU 9.11. Vinokino | klo 12 alk. | alk. 5 €
Suomalainen gblt-elokuvafestivaali. www.vinokino.fi

LA 8.11. Club Kaappi | 21-03 | 3-6 €
Vinokino-bileet ravintola Ilokivessä

TO 13.11.- SU 15.11. Arkisten Upeeta -elokuvalifestivaali 10 v.!
Lisätietoja ja ohjelmisto: www.arkistenupeeta.net

KE 19.11. Pidä hyvänä! | 19-02 | 3 / 4 €
JYYn Hyvinvointiviikon iltaklubi: Sami Kukka, Muuan mies, Jaakko Eino Kalevi ja Kim Curly + hyvät deejit! Showtime klo 20.

TO 20.11. Seisomapaikka | 18-03 | 10 / 7 €
MC Teemu Vesterinen, Craig Cambell (CAN) and Rich Hall (USA). www.seisomapaikka.com

PE 21.11. Suuri väittelyilta! | klo 19 alk. | 3 / 4 €
Mukana mm. Johanna Tukiainen, Timo Harakka, Paavo Arhinmäki, Maria Guzenina-Richardson, Saska Snellman ja Bjarne Kallis. Showtime klo 20.

LA 29.11.2008 JYYn kirpputori | Yläkerta | 11-14

Ylioppilastalo Ilokivi Keskussairaalan tie 2

K 18

kampus kino

Ti 4.11. kello 19 Fatih Akin: Taivaan reunalla (Saksa/Turkki/Italia 2007, K11)

Taivaan reunalla kertoo Saksassa asuvasta nuorukaisesta, jonka isä pistää leskeksi jäätyään hynttyyt yhteen prostituoidun kanssa. Tarinaan kytkeytyy myös naisen tytär, seksuaalista tasa-arvoa puolustava aktivisti, jonka joutuu pakenemaan Turkin poliisia Saksaan.

Niin ikään saksalaisen ja turkkilaisen kulttuurin yhteensovittamista käsittelevä **Fatih Akinin** aiempi elokuva *Suoraan seinään* nähdään Ilokivessä samana päivänä kello 16.30 osana Eurolla koko maailma -elokuvatapahtumaa.

Ti 11.11. Paul Thomas Anderson: There Will Be Blood (USA 2008, K13)

Viime vuosien ykköselokuvien joukkoon kohotetun *There Will Be Bloodin* kohdalla on kehuttu paitsi kuvakerrontaa, myös osittain 1920-luvulla julkaistuun **Upton Sinclairin** romaaniin perustuvaa tarinaa sekä Radioheadin kitaristin **Jonny Greenwoodin** säveltämää musiikkia.

Päähenkilönä on öljyä löytävä häikäilemätön kaivomies, jonka roolista näyttelijä **Daniel Day-Lewis** palkittiin Oscarilla.

Ryysyistä rikkauksiin -tarinan valtakamppailua sävyttää myös saarnamies, jota esittää niin ikään kehuja suorituksestaan kerännyt **Paul Dano**.

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

DIVARIN HELMI

Kultamitalistin kultalevy-yritys

Carl Lewis: Break It Up (Mega 1986)

TÄLLÄ PALSTALLA ON jo pitkään ihmetelty urheilijoiden lauluintoa, jonka tuloksena on syntynyt melkoinen määrä huonoja levyjä. Kyseessä tuntuu olevan globaali ilmiö, sillä levyjä ovat suomalaisten lisäksi tehneet ainakin Kamerunin futislegenda **Roger Milla**, koripallotähti **Shaquille O'Neal** sekä olympiamitaleita kahminut pikajuoksija **Carl Lewis**.

Näistä kolmesta erityisesti Lewisin laulu-ura on täynnä mielenkiintoisia vaiheita, vaikka hän julkaisi vain kaksi singleä. Voitettuaan ensimmäiset olympiakultansa Lewis levytti kappaleen *Goin' For The Gol* vuonna 1984 yhdysvaltalaisen yhteistyökumppanien kanssa. Kakkosinglen *Break It Up* (1986) taustalta taas löytyy joukko belgialaisia diskotouottajia.

Break It Upia kuunnellessa selvää, että Lewisin laulua-

ni on melko korkea ja persoonallinen, mutta ei olleenaan huono. Kappaleen sanoma tuo voo kansojen yhdistymistä ja ristiriitojen unohtamista. Kelpo sävellyksen saattaa naurunalaiseksi tällä kertaa musiikkivideo, joka onneksi löytyy Youtubesta.

Videossa on leikattu sekaisin Lewisin huippuhetkiä yleisurheilukentiltä ja omituisia tarinaa, jossa Lewis pumpkaa rautaa laulaen punttisalilla ja siirtyy tiukkojen aerobicityttöjen kanssa porealtaaseen. Videon lopussa Lewis kuitenkin jättää nuoret naiset veteen keskenään ja menee saunaan tukevan keski-ikäisen naisen kanssa. Nainen kiinnittää saunan oveen "Ei saa häiritä" -kyltin ja iskee silmää ennen kuin video päättyy.

Break It Up nousi Ruotsin singlelistan kolmosijalle joului-

kuussa 1986, mutta Yhdysvalloissa kumpaakaan singleä ei ilmeisesti edes julkaistu.

Niinpä Lewisin laulusuorituksista lienee uudella manteleella tutuin Yhdysvaltojen kansallislaulun häpäisy New Jersey Netsin korispelissä 1993. Lewis lauloi *Star-Spangled Bannerin* niin pieleen, että yleisö buuasi ja **Michael Jordan** painoi vaihtopenkillä päänsä alas inhotuksesta. Tämäkin suoritus löytyy Youtubesta.

Pieleen laulaessaankin Lewis kuitenkin onnistuu kuulos-tamaan paljon siedettävämmältä kuin **Eddie Edwards** tai **Matti Nykänen**. Niinpä voi taas todeta, että ulkomailla osataan asiat paremmin.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kultilevyjä.

MENOT 3.11.–16.11.

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutako: Ma 3.11. Dälek + Laineen Kasper & Dj Peeäl. Ke 5.11. Jason Ringenberg. To 6.11. Metal Grand Prix 2008-finaali: The Myth Of Autumn + Sights of Tears + My Funeral + Leviathan + Deadly Night Shade + Shades of Nowhere + Ruin. Pe 7.11. Jenni Vartiainen. La 8.11. Disco Ensemble + I Walk The Line. Ti 11.11. Duncan Patterson + Mick Moss. To 13.11. Omnium Gatherum + Dead Shape Figure. Pe 14.11. The Breed + Ydinaseeton pohjola + Verilöyly. La 15.11. Egotrippi + Tuure Kilpeläinen.
Poppari: Ke 5.11. Manuel Dunkel

Quartet. To 6.11. Emma Salokoski Ensemble. Pe 7.11. The Dark Side of 30 plays Pink Floyd. La 8.11. Henrik Sandås Soolo. La 8.11. The Dark Side of 30 plays Pink Floyd. Ma 10.11. Doina Klezmer. Ke 12.11. Glass Prison. La 15.11. Barrence Whitfield & Wentus Blues Band. Su 16.11. Black Motor.
Ilokivi: Pe 7.11. Seisomapaikka. La 8.11. Club Kaappi: Vinokino-bileet.
Vakiopaine: Pe 7.11. Veli Syyskuu. La 8.11. NS. Klubi + Jolly Jumpers. Pe 14.11. Arktisen Upeeta -klubi: Teatterikoneen Huolichat + Ancient bear cult + Tiina. La 15.11. Valley Below.

Red Neck: To 6.11. Kotoisat sävyt. Pe 7.11. Pieces of Rock. Pe 14.11. Klaus Thunder & Ukkosmaine.

Pub Katse: Ke 5.11. Pressure Points + Fatal Frame. Pe 7.11. Rogue Angel. La 8.11. Waltari. Pe 14.11. Murder Shock + Kaizen. La 15.11. Manzana.

Jyväshovi: Ti 4.11. Anneli Mattila & V.I.P. Ke-to 5.–6.11. Rosette-kvartet. Pe 7.11. Swingers Company. La 8.11. Birgit ja Öiset kulkijat. Ti 11.11. Charles Plogman & Tommys. Ke 12.11. Merja Ranta & Harmony. To 13.11. Rainer Bollström & Graniitti. Pe 14.11. 70-luvun disco: Dj Nite. La 15.11. Jonna Ortju & Osiris.

Paviljonki: Ke 5.11. Kari Tapio. Su 9.11. Sinitaivas-konserttikiertue. Ma 10.11. Ti-Ti Nallen Meriseikkailu. La 15.11. Äly-

vapaalla-kabaree. Su 16.11. Puolustusvoimat 90 vuotta Juhlakonsertti.

NÄYTTELYT

Jyväskylän Taidemuseo: Galleria Harmonia: Meidän taiteilijamme - Jyväskylän grafiikan pajan 30-vuotisjuhlanäyttely 16.11. asti.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispukekkeskus: Imagine That. Galleria: Luovuuden puutarha. Näytön paikka: Käsien galleria – Kuhankosken erityisammattikoulu. Museon luentosali: Kroatialainen musiikki ja identiteetti.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Seela Sella seisaallaan: Ma 3.11. Mimmi lehmän seikkailut: Ke 5.11. La 8.11. **Veriveljet:** Ke 5.11. La 8.11. Kuka pelkää noitia: to 6.11. La 15.11. Myytävänä:

Äiti!: To 6.11. Fundamentalisti: Pe 7.11. La 8.11. Ke 12.11. To 13.11. Pe 14.11. La 15.11. Betten ja Boon avioliitto: pe 7.11. La 8.11. Ke 12.11. To 13.11. La 15.11. Naurua kolmannella: Su 16.11.

Huonetatteri: Iso ja vihreä: Pe 7.11. La 15.11. Su 16.11. Suomen hevonen: La 8.11. Su 9.11. Pe 14.11. Tuontiponi Ke 12.11.

Vakiopaine teatteri: Nollaneljäviisi: Ke 5.11. To 6.11. Pe 7.11. La 8.11.

ELOKUVAT

Toveruus: Ma 3.11. Siodmak: Mein Schulfreund.

Elokuva-arkisto: IT-Dynamon auditorio klo 18.00. Ke 5.11. Renoir: Pelin säännöt. Ke 12.11. Kobayashi: Laskeva aurinko.

Menovinkit osoitteeseen
jylkkari-menot@jyy.fi

ILOKIVI

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 3.11.

Kasvisgratiini
Oopperakellarin silakat
Keitetyt nakit, perunasose
Broileri-kookoskeitto

TI 4.11.

Purjo-perunavuoka
Lohipyörökät
Chili con carne

KE 5.11.

Feta-kasvispata
Broilerikastike
Porsaanleike, sinappikastike

TO 6.11.

Täytetyt kasvisherkkusieniohukaiset
Kultakuorepihvit
Barbequekalkkunakastike

PE 7.11.

Kasvispyörökät
Tonnikalakastike, spagetti
Pizza

MA 10.11.

Linssikeitto
Merellinen lasagne
Broilerileike

TI 11.11.

Kasvisrisotto
Paistettu kala
Metsästäjän jauhelihapihvi

KE 12.11.

Kesäkurpitsavuoka
Lohikeitto
Kassler

TO 13.11.

Kasvisherkkeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Broileripyörökät

PE 14.11.

Punajuuripihvit
Värikäs uunikala
Jauhemaksapihvit

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,50 e – muut 5,20 e

10 kappaleen ruokaliiput opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 45,00 e, muille 52,00 e.

Järjestöt

Järjestöilmoitukset sähköpostitse osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ilmoituksia tarvittaessa. Palsta ilmestyy jokaisessa numerossa.

OSAKUNNAT

Osakuntien yhteiset sitsit 21.11 klo 19 Lillukassa. Ilmoittautuminen 7.11 mennessä. Teemana menneet, kultaiset vuosikymmenet. Lisätiedot ja ilmoittautuminen <http://groups.jyu.fi/epok/tapahtumat/>

EVANKELISET OPISKELIJAT

Oletko jo kuullut Uutisen? Suuntaa Sanaa kohti, Isän syyliin lauantaisin seitsemän jälkeen Lutherin kirkolle (Kansakoulukatu 5)! Tulossa: 8.11. Kirkko – markkinoinnin mestari? - Jari Salomaa. Olet tervetullut myös messuun sunnuntaisin klo 12 Lutherin kirkolle! EXTRA: 14.–16.11. Maata Näkyvissä -festarit Turussa – kysele kyytejä listalta! Lisäinfoa paivi.luukkainen@jyu.fi tai www.sley.fi/ko/jkl/

OMAISET MIELENTERVEYSTYÖN TUKENA KESKI-SUOMI RY

Yksin ei ole hyvä – sosiaaliset verkostot mielenterveytyksessä -seminaari keskiviikkona 9.11. kello 17–19.30 Jyväskylän kaupunginkirjaston pienessä luentosalissa. Alustajina muun muassa psykologi Rita Jähi, projektisuunnittelija Anne Laimio ja professori Jaakko Seikkula.

Red Neck Live 8

to 6.11. (2 €)
KOTOISAT SÄVYT

pe 7.11. (3 €)
PIECES OF ROCK

pe 14.11. (5 €)
KLAUS THUNDER & UKKOSMAINE

pe 21.11. (8 €)
SIIRI NORDIN BAND

pe 28.11. (10 €)
MESSENGERS

lauantaisin klo 19 alk.
GUITAR HERO

www.punaniska.com

Ke-la klo 12-03,
su 19-03 ma-ti 12-02

Asemakatu 7 p. 610 991

SONAATTI TOIMIPISTEET Sonaatti restaurants

Punainen Risti

www.punainenristi.fi/lansi-suomi

KIINNOSTAAKO VAPAAEHTOISTOIMINTA?

Haluatko vetää lastenkerhoa, perehtyä sodan oikeussääntöihin, tulla mukaan monikulttuurisuustoimintaan?

Punainen Risti järjestää Jyväskylässä koulutusta ja toimintaa kaiken ikäisille. Ota yhteyttä!

Tule mukaan!

19. SIVUN
KASVOT

Sinivalkkoinen ääni

Antero Mertarannasta piti tulla ravintolamusikko, mutta hän yllätti itsensäkin päädyttyään Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitokselle. Maisterin imaisi lopulta kuitenkin televisio. Toukokuinen äänimaisema on ollut jo toistakymmentä Mertarannan säestämä, kun Suomi pelaa ja "Anza" selostaa. Ja selostaa tuoreen sopimuksen vielä ainakin kolme kevättä, mutta sen jälkeinen aika on auki.

"OLEN ELÄNYT sitä 70-lukua, jolloin teltat oli pieniä ja tytöt kauniita. Mä asuin Heinolassa, ja vaikka se oli pieni kaupunki, oli kaikenlaista suhaamista. Jo silloin tää bänditouhu oli Heinolassa erittäin kovassa nosteessa. Siellä oli kaikkennäköistä kellaribändii ja kokoonnuttiin milloin kenenkin autotallissa.

Olin ylioppilaaks kirjottanu ja kävin armeijan siinä välissä. Meillä oli varusmiesbändi ja sieltä kundi pyys mukaan ravintolabändin muusikoks. Olin jo pestautunut ja miettinyt, että vähän aikaa voisin soitella siellä. Mut sit alko tuntua, että ei tää nyt ihan tainnu ollakaan mun juttu. Sit rupes miettiin, mitä vaihtoehtoja vois olla, ja siihen aikaan alkoi varmaan ensimmäisiä kouluavustajakokeiluja. En ois vuotta aikasemmin kuvitellu löytäväni itseäni koulusta heti, mutta niin siinä vaan kävi. Mä kiinnostuin ja olin siinä avustajana vuoden.

OLIN jo ottanu liikunnanohjaajaopiskelut Pajulahdessa, kun vaihdoin Jyväskylään. Se oli mulle vähän yllätys, että mä pääsin sinne, koska viitaten hieman 'vilkkaaseen' koulunkäyntiaikaan, ei ollut ihan oletuksena, että vois olla mahdollisuuksia päästä.

Se oli vuosi seitkytyhdeksän, kun alkoi ensimmäinen pit-

kä kurssi, jolloin tehtiin gradu. Mä oon ollu sillä uraauurtavalla kursilla.

Olin neljä vuotta Jyväskylässä, siis sen minimiajan, mitä se opiskelu kesti. Meitä ei ollu kuin reilu tusina, jotka valmistu määräajassa. Kyllä mä yllättäen löysin itsestäni sitä virtaa opiskella. Menin kohtuullisen iäkkäänä opiskelemaan, mä olin 23, niin siinä oli ehtinyt sutista jo ihan tarpeeks. Pelasin samaan aikaan HoNsU:ssa pesäpallo ykkössarjassa ja me treenattiin silloin intensiivisesti.

Mutta kyllä Jyväskylästä on myös 'näyttöjä': käytiin valottamassa ravintola Maakunta ja kaikkea muuta. Hieno kaupunki ja mielenkiintoisia aikoja. Oli monesti ajatukseen jopa jäädä jopa, mutta sitten tiet veivät muualle.

HETI VALMISTUMISEN jälkeen mietin, hakisko työpaiikkaa. Lähin Lahteen ja sain siitä naapurikunnasta Nastolasta viran. Menin heti syksyllä sitten opettamaan. Olin opettajana putkeen kuus vuotta, joista neljä viimeistä musiikkiluokalla.

Syksyllä kahdeksankymmentyhdeksän jäin virkavapaalle. Paikallisradiot alotti silloin 80-luvun lopulla. Mäkin hakeuduin sinne, olinhan opiskellu pari vuotta myös puheviestintää Jyväskylässä. En koskaan ajatellu, että musta selostaja tulis. Se vaan tuli, kun tarjottiin. Rupesin tekemään ja sitä huomas, että tähän on oikeestaan aika mielenkiintosta.

Radiossa parisen vuotta olin vakituksena ja sitten syksyllä '91 Kakkonen haki friikkuja. Panin paperit sinne sisään ihan kokeeksi vaan. Mulle tarjottiinkin määräaikaaisuutta ja sanottiin, että ota tai jätä, puolitoista vuotta saat kokeilla. Piti vuorokaudessa päättää. Aattelin sitten, että eihän tässä mitään häviä. Ikäänkuin sillä tiellä mä nyt sitten oon. Opettajan hommat jäi sitten.

JOS KOULUUN aikoo vielä palata, sen pitäs tapahtua aika nopeesti. Välillä on ollu sellasta mielialaa, että vois ruveta jo kunnan töitäkin tekemään, mutta nyt tilanne on vähän muuttunu mun kannalta parempaan suuntaan, kun oon ollu friikku jo monta vuotta.

Niin kauan tätä työtä haluaa tehdä, kun täysillä jaksaa. Kyllä se on työntekemisen lähtökohta kaikessa, että sitä mukaa ruvetaan luopumaan, kun ei enää jaksaa."

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

"Saatte kyllä aika lailla käsitellä tätä kuvaa", Antero Mertaranta veisteli Ylen Radiotalon aulassa.

MIRKA
RAVINTOLA & JUHLAPALVELU

Tapionkatu 4,
40100 Jyväskylä
Puh. 014-449 7499
www.mirkaravintolat.com

Käteä lounaslistamme netistä!

WWW.OVVY.COM

**OPISKELIJOIDEN
VUOKRAVALITYS**
VALTAKUNNALLINEN

Asunnot vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!

Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA

Yliopistonkatu 6
Puh. 050 3410 224 **LVV**

Tunikat
alk. 29,-

pepper·corn

Palvelemme
Ark. 10-19 La 10-16
Puh. 040 531 5118

TORIKESKUS
1. kerros

**JYVÄSKYLÄ
SINFONIA**

MYSTIIKKAA JA MAGIAA
Ke 26.11. ja to 27.11. klo 19 Teatteritalo
Patrick Gallois, kapellimestari
Virpi Pahkinen, koreografia ja tanssi
Schubert: Tyttö ja kuolema
Debussy: Faunin iltapäivä
Ildenstam: Sepia longa, aspectus brevis
18/15/10 €,
S-Etukortilla 27.11.
16/13/8 €

Kuva John Gripenheim

■ Nikolainkulman lipunmyynti
(014) 624 901 ■ Sokos-tavaratalon
neuvonta (014) 630 621 ■ Jyväskylän
kaupunginteatterin lippumyymälä
(014) 624 200 (palvelumaksu 1,50 €/lippu) ■ Lippupiste puh. 0600 900 900
(1,75 €/min + pvm) joka päivä klo 7-22,
www.lippu.fi

www.jyvaskylasinfonia.fi

**Pimeänopetus myös
simulaattorilla!**

KOLJANDER

www.autokoulukoljander.fi
Seminaarinkatu 19 puh. 615 736

APRICA

Neuvotteluapua
oman elämän ja
parisuhteen pohtimiseen.
Perhevalmentaja
Merja Kangas
p.040-5755164,
Vapaudenkatu 38 C 2. krs
opiskelija-alennus 15 %
www.aprica.fi

WWW.MULTIPAINO.FI

Luokkapaidat
Pelipaidat

T-PAITA +PAINATUS TAI BRODEERAUS
HINTA alk. 5,90€!

Edullisesti!

- Brodeeraukset
- Tekstiilipainatukset
- Kopiopalvelut
- Best Souvenirs

MULTI-PAINO
Kauppakatu 6 40100 Jyväskylä
PUH/FAX (014) 252 225 tai 040-551 3355 multi.paino@elisinet.fi

Jylkkärin löytää myös Naamakirjasta:
I ♥ Jyväskylän Ylioppilaslehti

Kulttuuriravintola
Ylä-Ruth
Seminaarinkatu 19
Jyväskylä

**RUUMIIN JA SIELUN
KULTTUURIA
YLIOPISTON
SIVUKIRJASTOSSA
JO VUODESTA 1965!**

**MAISTUVAA JA EDULLISTA
KOTIRUOKAA JOKAISENA
VIIKONPÄIVÄNÄ**

**ELÄVÄN MUSIIKIN
LAUANTAIT**

**"RUUTIVISA" TIETOKILPAILU
TIISTAISIN KLO 21:00 ALKAEN.**

**EUROLLA
KOKO
MAAILMA**

elokuvatapahtuma Jyväskylässä
4.11. ja 18.11.2008

LIPUT
1€

JYVÄSKYLÄ / Kino Kampus

★ ti / ti 4.11. klo 16.30 **SUORAAN SEINÄÄN** (117 min) K-15 ★
★ ti / ti 18.11. klo 16.30 **THE VISITOR** (108 min) K-13 ★

EUROLLA KOKO MAAILMA -ELOKUVATAHAHTUMA ESITTELEE
TARINOITA, JOTKA AVAAVAT NÄKYMIÄ KEHITYKSEEN ERI PUOLILLA
MAAILMAA. ELOKUVAT KIERTÄVÄT 11 PAIKKAKUNNALLA SUOMESSA.

LISÄTIETOA: GLOBAL.FINLAND.FI/ELOKUVAT

Varmista alavalintasi

Lapsi- ja perhetyön perustutkinto keväällä 2009
- päiväopintoina tai oppisopimuksella

Vapaatavoitteiset koulutusohjelmat syksyllä 2009
- graafinen ja sisustussuunnittelu
- kädentaidot ja teatteri-ilmaisu
- kasvatust- ja opetusala

Tutustu tarjontamme: www.jko.fi

JYVÄSKYLÄN
KRISTILLINEN OPISTO
Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä
P. (014) 3348 000 | toimisto@jko.fi

**OPISKELIJAN KOTI
JYVÄSKYLÄSSÄ**

**KOAS
TARJOAA**

Asuntomme on suunniteltu opiskelijoille!

- Vuokrataso on edullinen.
- Kaikissa asunnoissa on nopeat tietoliikenneyhteydet vakiovarusteena.
- Koasilla kaikki asumismenot sisältyvät vuokraan; sähkö, vesi, tietoverkko ja pesutupa.

**KOAS
ASUNNOT**

Yksiöt
562 yksiötä eri puolilla Jyväskylää.

Soluasunnot
Soluasuntoja sekä yksin muuttavalle että kimppa-kämpään haluaville. Soluissa asuu 2-4 opiskelijaa.

Perheasunnot
Perheasuntoja avo- ja aviopareille, sekä lapsiperheille. Vain toisen hakijoista tulee olla opiskelija.

Asuntojen pohjakuvat,
hinnat ja hakeminen:
www.koas.fi

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö
Kauppakatu 26 A, 40100 Jyväskylä
Puh. 0108 204 444, fax 0108 204 411
asiakaspalvelu@koas.fi, www.koas.fi